No 2678 Zaterdag 29 Juni 1935 52ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elke Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.– bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Past. S Mateo. Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550.
DRUKKER B. I. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.–
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1–7 regels f.0.50 voor elke regel meer 10 cts.

Geen Wegwijzer maar een Gids.

Een der grootste eisen welke onze moderne tijd stelt aan de ouders is een goede opvoeding hunner kinderen.

De gevaren welke het kind van alle kanten omringen, de geest van genotzucht, de overdreven zucht naar stoffelijk gewin, de verslapping van karakter welke we overal aantreffen, het zijn evenvele factoren, die de opvoeding van het kind tot zulk een moeilijk probleem maken.

En het probleem wordt nog moeilijker, wanneer de ouders zelf lijden aan deze gemakzucht. Hun drang om van het leven zelf zoveel mogelijk te genieten en door de kinderen daarin niet te worden gestoord, is meestal een der hoofdoorzaken, dat de opvoeding zo dikwijls mislukt.

Het is nog niet zo heel lang geleden, dat in Den Haag de politie op het spoor kwam van een bende jeugdige misdadigers die een der deftige wijken, maandenlang onveilig hadden gemaakt, door inbraken en diefstallen. Het bleken tenslotte een twintigtal jongelui te zijn van goede huize, die zich aan deze misdaden hadden schuldig gemaakt. In zijn requisitoir wees de officier er toen op, dat bijna al deze jongens slachtoffer waren van hun opvoeding. Vader en moeder hadden hun eigen bezigheden, ze waren in de kegelclub of biljardzaal, in de bioscoops en thearooms en de kinderen moesten het doen met nu en dan een wijze vermaning.

Wanneer we in het maatschappelijk leven de weg moeten zoeken, dan bedienen we ons graag van een wegwijzer en als we een zeer moeilijke streek moeten doorkruisen, dan voorzien we ons van een gids.

Zijn er niet vele ouders, die ten opzichte van hun taak, om hun kinderen de weg door het leven te wijzen, volstaan met de wel wat al te gemakkelijke taak van een wegwijzer? Zij zeggen hoe het moet, ze geven slechts de richting aan, maar laten verder de kinderen aan hun lot over.

Terwijl de kinderen, vooral in de zo moeilijke levensjaren dikwijls zo'n grote behoefte hebben aan een veilige en betrouwbare gids. Een gids die hen voorgaat op de moeilijke weg, die profiteert van zijn ervaring om ons telkens de moeilijkheden te wijzen en die ons voordoet hoe wij de moeilijkheden op onze weg kunnen overwinnen. En als hij ziet, dat het al te gevaarlijk wordt, of dat we te weinig weerstand kunnen bieden aan de moeilijkheden, dan maakt hij een stevige band tussen hem en ons en beschudt ons op die wijze met zijn eigen lichaam tegen een moeilijke dreigende val.

Zie de taak van zulk een zorgzame gids, die niet volstaat met ons de weg te wijzen, maar die ons voorgaat op de moeilijke weg, dat is de taak van de ouders.

Wij moeten onze kinderen een voorbeeld geven in het beheersen van ons zelf, in het sterken van onze wil, in het doen van dingen, die niet prettig zijn, maar die goed voor ons zelf zijn. Zo ergens dan geldt het bij de opvoeding van de kinderen, dat woorden wekken, maar voorbeelden trekken. De kinderen zien zo scherp of vader en moeder zelf wel handelen, naar hetgeen zij de kinderen voorhouden. En wanneer dit niet het geval is, dan moeten wij ons er niet over verbazen, dat de kinderen al heel spoedig onze woorden en wijze vermaningen in de wind slaan.

De opvoeding van een kind is te vergelijken met een taak waarop een beeldhouwer zich ziet gesteld, wanneer hij daar voor een ruw klomp steen staat, waarvan hij een of ander voorwerp maken moet.

Daarvoor is nodig, dat hij tot in de kleinste details toe, met grote voorzichtigheid en kennis van zaken hamer en beitel hanteert om aan dit stuk steen vorm en karakter te geven.

Een kind, zoals God het ons schenkt, is eigenlijk niets anders dan zo'n ruwe klomp steen van den beeldhouwer. Alleen het bezit een ziel en die ziel vooral moet gevormd worden. En dat kunnen we alleen doen, wanneer evenals bij den beeldhouwer het product dat wij ons willen vormen scherp voor ogen stellen. Wanneer wij dat kind voortdurend observeren en telkens de beitel van onze wil fors en krachtig in de ziel van dat opgroeiende kind drukken. Elke onefenheid in dat karakter moet er uit verwijderd worden, elke karaktertrek moet er ingegrifd worden.

Dat kost veel tijd, veel moeite, veel zelfoverwinning, maar dat is nodig, willen we het werk dien van gids, in het belang van ons kind en de maatschappij.

Het Leprozengesticht.

De anonymus, die zich in La Prensa tekent met E.A.U. maakt er een metier van om de katholieken en de katholieke instellingen te belasteren.

Voor een staaltje van dergelijke laster in La Prensa van 10 April hebben we in de Amigoe van Zaterdag d.a.v. categorisch de bewijzen gevraagd.

Tot nu toe is de schrijver nog steeds het antwoord schuldig.

De bewijzen zijn er dus niet. De schrijver die zijn naam niet noemen durft, is dus een lasteraar.

Bedoelde schrijver is dus van de categorie der kerkhaters, die het beginsel huldigen van de duivelse Voltaire die schreef: „Tegenover de kerk liegt er maar op los, er blijft altijd wat van hangen".

En dan anonym!

E.A.U. blijft uw naam verbergen, want op Curaçao duiden ze dergelijke karakters niet, zoals blijkt uit de talrijke betuigingen van waardering, van katholieken en niet-katholieken, die de Zusters in deze dagen, na uw lasterlijk stuk mochten ontvangen.

Vorige week heeft deze anonymus durven schrijven over de zusters van het leprozengesticht; over wier stille offervaardigheid de Hr. Sprockel in de koloniale Raad van 5 Febr. 1935 met instemming van de Raad sprak: „Zij krijgen geen uitrustingskosten, „geen vrije overtocht, geen verlof, geen „loon, geen pensioen later, tenzij zij „door de vreselijke ziekte aangetast „worden. Dan zijn zij in alles gelijk aan „de zieken en zo de directie aanspraak „kunnen maken op verpleeggeld."

Men moet wel heel diep gezonken zijn om over dergelijke mensen zijn haat te durven uitstorten.

En „La Prensa" neemt dat op, naast de dik-betaalde advertenties van patienten, die hun dank betuigen voor „de liefdevolle behandeling van de Zusters ondervonden."

Maar nu zullen de patienten toch wel hebben begrepen, dat ze in een dergelijk blad geen advertenties meer moeten plaatsen aan het adres van de Zusters, die door hen toch niet worden gelezen, om niet van hetzelfde blad een klap in het aangezicht te krijgen.

Een welkome aanleiding voor een dergelijk geschrijf in La Prensa waren brieven van een tweetal patienten.

Wie deze patienten zijn valt niet te betwijfelen.

Voor het onderzoek van hun grieven stelt de directie zich gaarne beschikbaar, zo zeker is de directie van de onwaarheid dezer beschuldigingen. En zal nu de schrijver E.A.U. de eerste zijn om zich daartoe tot de directie te wenden? En dan eerlijk zijn bevindingen publiceren? We zullen eens zien.

Het weerleggen der beschuldigingen laten we dus aan La Prensa over.

Maar we willen nog de aandacht vestigen op het volgende:

Wanneer de La Prensa schrijver, de algemene ontwikkeling had bezeten, nodig voor het schrijven over een onderwerp als het Leprozengesticht, dan zou hij geweten hebben, dat een der meest erge bijkomstigheden van de vreselijke ziekte dikwijls is: de onprettige en ontevreden mentaliteit, waaronder de lijders aan deze ziekte gebukt gaan.

Deze ontevreden mentaliteit ging zo ver bij de beide briefschrijvers zover, dat toen het Damescomite de Koningin- Emmastichting met St. Nicolaas hun rijke gaven kwamen brengen aan de leprozen, de beide briefschrijvers geweigerd hebben hunne gaven te accepteren. Op verzoek echter van de moeder overste die thans zo belasterd wordt, werden deze gaven hun echter nagebracht.

Ziedaar de typische mentaliteit van leprozen, bij de een meer, bij de ander minder, waarvan de schrijver in La Prensa niets weet.

Wanneer hij dan ook de brieven met deze nodige kennis van zaken gelezen had zou hij niet zo lichtvaardig, om niet te zeggen kwaadwillig, zijn laster geworpen hebben over de zusters, voor wie door deze mentaliteit de verpleging dier arme zieken dubbel zwaar is.

Enig excuus kunnen we dan ook zeker vinden voor de twee briefschrijvers die E.A.U. van inlichtingen hebben gediend.

Deze inlichtingen zijn onwaar en van echte lepreuze mentaliteit.

Als bewijs daarvoor diene de klacht, door La Prensa aangehaald:

„De reglementen van het gesticht zijn „omlijst en netjes opgehangen, terwijl „een portret van Willem de Zwijger te„gen de muur is gespijkerd."

Een normaal gezond mens gaat zich over dergelijke zaken niet druk maken en een krantenartikel schrijven!

Maar de La Prensa schrijver vindt hierin een welkome gelegenheid voor antikatholieke laster en onderschrift dan ook gaarne wat in een der brieven stond; dat men hier (in het leprozengesticht) „meer lijdt van de behandeling, welke men ondervindt, dan van de ziekte zelf."

Maar hier durven we oproepen de tienduizenden die op Curaçao zijn verpleegd door de Zusters van dezelfde Congregatie, en met dezelfde geest bezield, die met opoffering van alles het hospitaal, het krankzinnigengesticht en het leprozengesticht bedienen.

Tegen deze uitspraak pleiten de tonnen gouds die in de laatste jaren aan de zo hoog nodige uitbreiding van onze ziekenhuizen zijn besteed, want wie laat zich verplegen in een hospitaal, waar men meer lijdt van de verpleging, dan van de ziekte?

Tot in de verre omtrek, tot in de landen en steden van de vijf wereiddelen gaat de roep van de talrijke vreemdelingen in woord en geschrift, over de liefdevolle behandeling, welke zij van onze Zusters hebben ondervonden.

Alleen een zich niet durven noemende E.A.U. op Curaçao heeft er geen waardering voor en een blad als La Prensa neemt een dergelijk geschrijf op.

Bah.

Katholieken van Curaçao, uw protest tegen zulk een schrijven en zulk een blad kan niet krachtig genoeg zijn!

De getuige a decharge.

Vidimus komt in La Prensa van Maandag 1.1 ons weer eens een handje helpen.

We hadden indertijd in de polemiek over de Rotary, geschreven, dat de bisschoppen zijn aangesteld, om de kerk Gods te besturen.

En nu komt Vidimus er nog even de nadruk op vestigen dat **Christus** dat gedaan heeft. Prachtig. Hij heeft nog wel een moeilijkheid, dat Paulus in eenzelfde zin én de H. Geest én Christus als onderwerp gebruikt, maar wanneer Vidimus nu onze raad opvolgt, en behalve een (wat hij noemt) „Roomsche bijbel", ook nog een katholieke schriftuurverklaring ter hand neemt, dan zal hij het wel helemaal met ons eens worden! Zeer terecht haalt Vidimus Breero's woorden aan „'t Kan verkeeren". Vidimus zal zelf wel niet gedacht hebben, toen hij aanvankelijk de pen tegen ons opnam, dat hij zulk een prachtige getuige a decharge worden zou. Wij zijn er hem wel dankbaar voor.

Het regeringsreglement van Curaçao en Suriname.

Zaterdag werden de algemene beschouwingen betreffende de herzieningen van het Surinaamse en Curaçaose regeringsbeleid gepubliceerd. We lezen in de Telegrammen daarover:

Verscheidene leden hadden bezwaar tegen de beperkte omvang van de herziening waarbij men er op wees dat men een grotere zelfstandigheid voor de overzeese gebiedsdelen verwacht had waarbij ten aanzien van Nederlands Indië opgemerkt werd dat het ook daar niet gegeven was, hetgeen men toch gehoopt had. Vele meenden dat de onderhavige herziening veel minder ingrijpend was dan die indertijd tot stand gekomen is. Enigen bestreden de zienswijze dat door het ontstaan van een cultuurgemeenschap een rechtsbedeling moet bevorderd worden, zij meenden dat met de eigen aard van de bevolking rekening gehouden moet worden. Velen meenden dat de afwijkingen met de Indische staatsregeling aanleiding zal geven tot de opvatting als zouden de West Indische Gouverneurs grotere zelfstandigheid bezitten dan de Oost Indische landvoogd. Verscheidene stemden in met de uniformiteit der staatsregeling in de overzeese gebieden die zo groot mogelijk moet zijn. Verschillenden juichten het vervallen der Kroonbenoeming van den Procureur Generaal en den Administrateur van Financiën ten zeerste toe, anderen waren van deze wenselijkheid overtuigd. Velen stemden in met de inperking van de bevoegdheden van het opperbestuur in de wetgevende gebieden en de overname van de Nederlands Indische regeling. Algemeen wordt erkend de zelfstandigheid van Suriname en Curaçao op het gebied van de begroting, zodat nu uitbreiding van bevoegdheid niet meer mogelijk is. Verschillenden verzetten zich tegen de voorstellen om de vertegenwoordigende lichamen deels uit gekozen deels uit benoemde leden te doen bestaan. Sommigen bevalen het systeem aan om de Staten samen te stellen uit 15 gekozen leden. Verscheidenen betreurden het dat in de herziening het recht van interpellatie door de Staten niet opgenomen was.

De toestand van het kabinet Colijn.

De perscommentaren en de nadere toelichting, welke in de ontvangen mailbladen gegeven wordt op de sensationele ministercrisis wijzen er wel heel duidelijk op, dat het Kabinet-Colijn thans schier wanhopige pogingen doet om aan het bewind te blijven en zijn eenzijdige aanpassingspolitiek nog zolang mogelijk door te voeren.

Verschillende bladen zijn van mening, dat deze nieuwe ernstige verzwakking van het Kabinet slechts een uitstel is van een niet meer te ontkomen executie en dat het veel beter ware geweest, dat het Kabinet, na deze zoveelste ministercrisis, in zijn geheel was teruggetreden en de weg vrij had gemaakt voor een werkelijk nationaal Kabinet, dat thans die maatregelen had kunnen treffen, welke noodzakelijk zijn en waarvoor dit Kabinet Colijn, na zoveel mislukkingen en koerswendingen het vertrouwen niet meer bezit.

De vervanging van Mr. Steenberghe door prof. Gelissen kan dan ook moeilijk anders dan een noodsprong worden genoemd. De „Tijd" wijst er op, dat ook prof. Gelissen allerminst een voorstander is van de huidige deflationistische politiek van het Kabinet Colijn. Integendeel in woord en geschrift heeft deze kath. hoogleraar deze politiek van het kabinet Colijn zeer scherp bestreden, terwijl hij nog onlangs zich heeft uitgesproken voor een herwaardering van onze standaardmunt. De ene devaluist wordt gedwongen het Kabinet te verlaten, de andere haalt men echter binnen.

En de liberale pers met de „Telegraaf" voorop, die blind toejuicht wat de heer Colijn doet, als hij spreekt voor de captains of industrie en daar de liberale economie verdedigt, of dat hij, zoals nu weer, een diepe buiging maakt naar de ordeningsgedachte van de Kath. Staatspartij en de aanpassingspolitiek ook in het maatschappelijke leven, juicht nu ook weer, dat minister Steenberghe het Kabinet verlaat en prof. Gelissen naar binnen treedt.

Zelfs de „N. R. Crt." juicht deswege den formateur toe, niettegenstaande dit liberale blad voor de ordeningsideeën en de industrialisatiegedachten van den nieuwen minister tot nu toe niet anders dan wat hoon en spot over had.

We vestigen hier de aandacht op de industrialisatieplannen van Prof. Gelissen, waarover dezer dagen de „Beurs & Nieuwsberichten" sprak en herinneren aan de rede daarvan, die de sociaal democraat Mathijssen in December in Venlo hield, ter verdediging daarvan, waarbij hij de wens uitsprak, dat het licht uit het donkere zuiden het liberale noorden, spoedig zou verlichten.

Wordt die wens vervuld?

Uit het gejubel, waarmee de lib. pers thans prof. Gelissen binnenhaalt, zou men het bijna gaan geloven. Maar we weten te goed, dat deze jubel meer den heer Colijn geldt dan prof. Gelissen.

Het zou intussen wel eens kunnen gebeuren, dat de heer Colijn het paard van Troje binnenhaalt, want de bekwame en voortvarende Limburgse geleerde, is er de man niet naar om zijn inzichten aan die van den heer Colijn ondergeschikt te maken.

Intussen geloven we, dat de „Telegraaf" er volkomen naast is, die de conclusie trekt, dat de Kath. Staatspartij den heer Gelissen beschikbaar heeft gesteld.

Ten eerste was de heer Gelissen nu niet een zó op de voorgrond tredend lid van de Staatspartij, dat de partijleiding over hem de beschikking had. Maar ten tweede zijn we overtuigd, dat de Staatspartij in dit stadium zich van enig advies om nog tot het Kabinet Colijn toe te treden, wel zal onthouden.

Zoals we reeds schreven, zal de vervanging van den heer Steenberghe de positie van het Kabinet zeker niet versterken bij het komende bezuinigingsdebat.

Wie daaraan nog twijfelt, zal zeker deze laatste twijfel verliezen bij het lezen van het adres dat de Alg. R. K. Werkgevers aan de Tweede Kamer heeft gezonden en waarin het vertrouwen in dit Kabinet zo duidelijk mogelijk wordt opgezegd.

In dit adres lezen we, dat uit de memorie van toelichting tot het algemene bezuinigingsontwerp een mentaliteit der Regering spreekt, welke ons land ten verderve voert. En even verder lezen we, dat de Regering het onmisbaar inzicht ontbreekt voor hetgeen in breed verband voor ons volk geboden is, en dat door de bezuinigingsmaatregelen welke de Regering nu voorstelt, de dreigende ineenstorting niet kan worden afgewenteld. Men weet bovendien, dat de Katholieke Arbeidersbeweging zoals uit haar gepubliceerd adres blijkt, er precies eender over denkt en dat het oordeel van de Katholieke Middenstand en de Kath. Boerenorganisaties voor de Regering niet milder klinkt. Verschillende bladen geloven dan ook niet dat dit Kabinet het debat over het bezuinigingsontwerp zal overleven. Daarom was het wellicht beter geweest, zo zeggen zij, dat de heer Colijn, deze laatste noodsprong in de benoeming van prof. Gelissen, niet meer had gedaan. Terwijl wellicht ook prof. Gelissen zijn krachten beter had kunnen bewaren voor een Kabinet, dat straks de taak van den heer Colijn moet overnemen.

Wat nu het vraagstuk van de devaluatie betreft, we zijn het eens met de „Maasbode", dat men dit niet oplost, zoals deze regering zulks doet.

Er is reeds meermalen gezegd, dat wanneer men ernstig de devaluatie-politiek wenst te handhaven, men daarvan ook de volle consequenties heeft te aanvaarden, nl. door ook maatregelen te treffen, die het maatschappelijk leven aanpassen aan de duurdere gulden. De Regering zag echter alleen naar het staatsbudget en door deze eenzijdige aanpassingspolitiek heeft zij de gulden zelf, in zeer groot gevaar gebracht. Nog in October van het vorig jaar heeft het manifest van de R. K. Staatspartij de Regering in dit opzicht gewaarschuwd. Had zij toen geluisterd, dan zou zij nu niet een van haar meest bekwame mannen, die toonde de geest van de nieuwe tijd te verstaan, over boord hebben moeten werpen. Ontkend kan niet worden, dat in brede kringen thans over de devaluatie als een onafwendbare mogelijkheid anders wordt gedacht dan een jaar geleden. De R. K. Werkgevers schrijven dan nu ook aan de Regering, dat zij geen vertrouwen meer hebben, dat dit Kabinet in staat zal zijn met behoud van de gouden standaard, de benauwende problemen van deze tijd meester te worden.

We sluiten met wat Ons Noorden zegt:

Dit Kabinet met zijn wisselende inzichten en zijn invallende gedachten en dat altijd achter de feiten aanliep en de polsslag van de nieuwe tijd volkomen mist, wat blijkt uit de gehele onvoldoende pachtwet en nietszeggende maatregelen tot verlaging van de vaste lasten, die eindelijk na lang treuzelen en talmen als 't ware afgeperst moesten worden, heeft zijn tijd gehad.

Hoe eerder het zich terugtrekt, hoe meer dit zou zijn in 's lands belang.

Want het wordt meer dan hoog tijd, dat het roer wordt omgegooid, wil inderdaad, zoals het adres der Kath. Werkgevers zegt, de dreigende ineenstorting worden afgewenteld. Misschien is dit zelfs voor het landbouwbedrijf niet meer mogelijk, omdat men daar te lang getalmd heeft.

Het vermolmde Kabinet, had in de aftreding van zijn minister van Economische Zaken de belangrijkste portefeuille in de regering, moeten begrijpen, dat het moment voor aftreding gekomen was.

Goed gezelschap moet men zoeken, slecht gezelschap vindt men.

Onvermengde levensvreugde valt niemand ten deel.

Zij, die menen, dat de maatschappelijke veranderingen niet in overeenstemming zijn met het Evangelie, weten niet wat het Rijk Gods noch wat de maatschappij is.

De waarheid verschijnt niet als de zon door eigen kracht en zonder inspanning van de mens, men kan niet volstaan met op haar verschijnen te wachten.

Het is een wijs man, die zijn eigen raad kan opvolgen.

Gehoorzamen aan het gezag, ook uit plichtsbesef.

God geeft de tijd bij dag en jaar,
Ach, neen, bij kleine tiksken maar,
En 't laatste tikske komt, aleer
Men 't denke of wete, elaas te zeer.

De wijzer wijst elk uur en tijd
Maar 't uur niet dat gij schuldig zijt
Te sterven. — Zijt dus voorbereid:
De wijzer wijst naar de eeuwigheid.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Onze wereld schijnt maar niet tot rust te kunnen komen. Nauwelijks heeft men het gevoel, dat de sombere wolken, welke aan de internationale horizon waren opgekomen, weer op gelukkige wijze waren afgetrokken, of elders vertonen zich nieuwe dreigende donderkoppen, die ons weer met nieuwe vreze vervullen.

Uit Noord-China komen weer verontrustende berichten, nu de Japanners eindelijk zijn overgegaan tot hun reeds lang gekoesterd plan om verder in Noord-China op te rukken en thans ook Mongolië te gaan bezetten, zoals zij Mandsjoekwo hebben gedaan. Nog niet zo lang geleden hebben wij op dit gevaar van de Japanse expansie-politiek gewezen, die op deze wijze geheel Noord-China in de macht der Japanners brengt en meer en meer het Aziatisch Rusland omsingelt en waardoor dus Japan een steeds dreigender gevaar voor Rusland wordt.

Niettegenstaande de Japanse minister een zeer vredelievende redevoering in de Japanse landdag hield, rukt thans het Japanse leger in volle oorlogsuitrusting over Chinees grondgebied naar Mongolië om dit alles op een alles behalve vredelievende wijze te bezetten.

In China, dat opnieuw door de Japanner zijn territoriaal gebied ziet geschonden en in zijn autonome rechten op een brutale wijze wordt aangetast, heerst over dit nieuwe Japanse optreden grote verbittering en hier en daar breken reeds anti-Japanse demonstraties los. Maar de grote Chinese republiek, die bovendien nog door allerlei binnenlandse tegenstellingen is verscheurd en verzwakt, kan het tegen de veel machtiger Japanner niet opnemen en moet vrijwel lijdelijk toezien, hoe Japan zich meer en meer van China meester maakt.

Van meer betekenis dan de vraag wat China zal doen, is hoe Rusland het zal opnemen. Want deze inval in Mongolië is opnieuw een zeer ernstige bedreiging voor Rusland en met grote belangstelling mag ook worden afgewacht, hoe men in Moskou hierop reageren zal.

Dit nieuwe optreden van Japan kan dan ook weer een bron worden van nieuwen internationale verkwikkelingen, maar in Tokio schijnt men zich daarvan niet veel aan te trekken.

Integendeel gaat het land zich bewapenen tegen mogelijke protesten van buiten.

Het Japanse ministerie van oorlog zal meer dan 500.000.000 yen credieten vragen voor het volgende budget. Onder deze credieten is er een som van 280 millioen yen voor gewone uitgaven, 150 millioen voor uitgaven betreffende Mandchurië en 100 millioen als eerste afbetaling op het bedrag van 300 millioen, bestemd om te voorzien in de noodwendigheden van de Nationale verdediging. Het nieuwe programma van Nationale verdediging omvat ook bijzonder een herinrichting van de luchtvaartmacht in Japan.

Een ander internationaal zorgenkind is Italië, dat zich maar bewapent tegen Abessynië, alsof er oorlog was.

Het Italiaans departement van Financiën deelt officieel mede, dat de militaire actie van Italië in Oost-Afrika, in verband met het Italiaans-Abessynisch conflict **alleen in de maand April 245 millioen lire gekost heeft.** De lezer moet maar eens uitrekenen aan hoeveel personen men met dat geld een maand lang kosteloze maaltijden kan verschaffen, hoeveel werkloze arbeiders en kleine bedienden men er mee onderhouden kan, hoeveel bruggen men er mee kan bouwen, hoeveel kilometers weg aanleggen, hoeveel goedkope woningen bouwen in een land, waar nog velen in hutten en rotsholen leven. 245 millioen lire per maand zijn beschikbaar voor een militair avontuur in Afrika.

En deze week is in Scheveningen de Italiaans-Abessynische commissie samengekomen om te bespreken of er aan dat avontuur geen einde komen kan.

Misschien dat de vreedzame invloed van Nederland heilzame gevolgen heeft.

Maar elders in Europa gaat het met de vrede al niet beter.

Als antwoord op de vredelievende redevoering van Hitler bouwt Engeland met bekwame spoed 1500 nieuwe vliegmachines. Er zijn reeds orders gedaan voor meer dan 300 machines, terwijl er onderhandelingen gevoerd worden voor andere bestellingen. Deze omvatten veelmotorige bommenwerpers, een nieuwe type van vier-motorige nacht-bommenwerpers, kunstverkenningsmachines en trainingsmachines. Het programma bevat een 40 tot 60% uitvoering van alle voornaamste klassen. Het gebied van de snelheidscontrole is aanzienlijk verbeterd, terwijl de zware bommenwerpers een draagwijdte van 2000 mijl en de gevechtsvliegtuigen een snelheid van 300 m.p.u. hebben. De machines zullen drie jaren in de frontlijn blijven en daarna bij de reserve gevoegd worden. De leger-bevelen kondigen een reorganisatie van het eerste regiment van de ingenieurs der vestigingen en eenheden in het verre Oosten, Malta, en Gibraltar, de vorming van een zoeklicht maatschappij voor vliegtuigen te Malaya en een gelijke verdeling van de krachten van Hongkong, Malta en Gibraltar.

En Frankrijk zal hierop natuurlijk wel een antwoord geven, door een verhoging van het militaire budget, waarna Amerika ook weer vooruit moet, totdat alle kanonnen beginnen te schieten, de bommen barsten en de gruwelijke mensenslachting weer een aanvang nemen zal.

De plek die de goeden niet veroveren wordt door de slechten ingenomen.

BUITENLAND.

De leer van de haat.

Een onderwijzer, die les wil geven aan een Mexicaanse staatsschool, is naar Kipa meldt, verplicht de hier volgende verklaring af te leggen:

„Ik verklaar atheist en een onverzoenlijk tegenstander van de Katholieke Kerk te zijn.

Ik verklaar, dat ik al het mogelijke zal doen, om haar te vernietigen.

Ik ben bereid de geestelijkheid te bestrijden, waar dit nodig mocht zijn.

Ik verklaar mij eveneens bereid, het katholiek, apostolisch geloof in al zijn uitingen aan te vallen.

Ik zal de onder mij staande leden van mijn gezin niet toestaan, enige godsdienstoefening bij te wonen."

Onder de jongens en jongemannen van Mexico is de volgende circulaire verspreid:

„Jongens en jongemannen!

Als jullie tyrannieke ouders je niet toestaan, de scholen te bezoeken, welke de revolutie voor jullie heeft opgericht, haat ze dan. Zij willen van jullie een afschuwelijke slaaf van hun onzinnige luimen maken.

Haat ze! Jullie ouders en de priesters spannen samen om je te onderdrukken en uit te buiten.

Verbreekt het juk van je zogenaamde vader, of je zogenaamde moeder en sluit je aan bij jullie vrije kameraden, die de revolutionnaire scholen bezoeken."

RAAKT HITLER DE LEIDING KWIJT?

Verlovingsgeruchten.

Naar de „Sunday Express" uit Munchen meldt, zou heel Duitsland met veel belangstelling de verhouding nagaan tussen Hitler en mej. U. V. Freeman-Mitford, de tweede dochter van den Engelsen Peer Lord Redesdale. Zij is waarschijnlijk de enige buitenlandse vrouw, die Hitler intiemer kent.

Deze jonge dame is twintig jaar oud, heeft een vrolijk gezicht, blauwe ogen, blond haar en ze is de verpersoonlijking van Hitler's ideaal: de Nordische vrouw.

Ze heeft met den correspondent vol enthousiasme gesproken over de Duitsers, maar bijzonder over de uren, die ze tezamen met Hitler heeft doorgebracht.

Zou nu, nadat eerst Goering gesneuveld is, ook Hitler voor een vrouw moeten capituleren?

Waarom Amerika in de oorlog ging.

Volgens den Amerikaansen „radiopriester" Father Coughlin, hebben de leiders van de Federal Reserve Board America in de oorlog gedreven om van het Britse rijk crediet te verkrijgen. Ten koste dus van duizenden mensenlevens en veertig milliard dollar, op te brengen door de belastingbetalers der Verenigde Staten.

DUITSLAND HEEFT NOG EEN LEGER VERMINKTEN.

1.300.000 slachtoffers van de wereldoorlog.

De Nazional-sozialistische Kriegsopfersorgung, de organisatie, welke belast is met de verzorging van de oorlogsinvaliden, deelt in haar officieel orgaan interessante cijfers mede over het aantal nog in leven zijnde invaliden en over de slechts langzame vermindering van dit leger verminkten en gebrekkigen. Het totaal aantal „Kriegsbeschädigten" uit de wereloorlog wordt tegenwoordig geschat op ongeveer 1.300.000 personen, van wie er ca. een half millioen indertijd een zogenaamde „Abfindungssumme" hebben ontvangen en dus tegen ontvangst van een bepaald bedrag van alle verdere rechten op ondersteuning afstand deden. Deze personen krijgen dus thans wel is waar geen rente meer, maar zij genieten nog wel altijd vrije geneeskundige behandeling en eventueel een buitengewone ondersteuning. Het aantal vaste-rente-trekkenden bedraagt op het ogenblik nog ongeveer 800.000. Hoe langzaam dit aantal afneemt, blijkt wel uit het feit, dat het aantal rente-trekkende oorlogsinvaliden van 808.574 eind 1933 slechts tot 804.504 eind 1934 gedaald is.

In het genoemde orgaan wordt aangenomen dat er nog meer dan 10 jaar zullen verstrijken, alvorens de grens van 700.000 zal zijn bereikt. Als voorbeeld van het langzame tempo der vermindering wordt er aan herinnerd, dat bij het begin van de wereldoorlog in Duitsland nog 263.994 ondersteuningsbehoeftige oorlogsinvaliden uit de oorlog van 1870-71 geteld werden. De meesten dezer invaliden waren dus boven de zestig. Niettemin bedroeg het aantal levende oorlogsinvaliden uit de toenmalige Frans-Duitse oorlog in September 1934 dus na 63 jaar nog ruim 15.50. De grond van deze cijfers moet er dan ook rekening mede gehouden worden, dat de gevolgen van een oorlog als die van 1914-18 pas na enige tientallen jaren geliquideerd kunnen worden.

De Wetenschap alleen onder Nazis.

Karl Barth, de bekende professor in de theologie, die vroeger in de Universiteit te Bonn een leerstoel had in de protestantse theologie, doch in November j.l. uit zijn ambt werd ontheven in verband met zijn weigering tot het afleggen van de staatsambtelijke eed aan Hitler, is op order van den Rijks-Minister van Onderwijs, Rust, gepensionneerd.

De Pruisische Hoge Raad was onlangs besloten, dat Professor Barth zijn ambt zou behouden, doch gestraft zou worden met een boete gelijkstaande met een vijfde gedeelte van zijn inkomen gedurende 1 jaar. Rijks-Minister Rust was echter van oordeel, dat de nationaal-socialistische staat niet verwacht kan worden personen in werkelijke dienst te houden welke wegens hun weigering om de eed aan Hitler af te leggen getoond hebben niet bereid te zijn de nationaal-socialistische zaak onder alle omstandigheden te verdedigen.

Prof. Barth is echter onmiddellijk door de Universiteit van Basel als hoogleraar aangenomen.

Barth is slechts een van de vele professoren die in Duitsland niet meer geduld worden.

Enkele weken geleden midden in het zomersemester zijn ook enige hoogleraren afgezet en plotseling tot het staken van hun colleges gedwongen. Volgens Berlijnse correspondent van de „Züricher Zeitung" ontving Joachim Wach, hoogleraar voor godsdienstfilosofie te Leipzig van den Saksischen stadhouder Mutschmann de mededeling, dat zijn leerstoel is opgeheven, noch de rector der universiteit, noch de voorzitter der theologische faculteit was over deze opheffing geraadpleegd. Evenmin was het rijksministerie van eredienst er te voren van in kennis gesteld. Wach mocht eerst de volgende dag de universiteit niet meer betreden.

De reden van zijn ontslag is onbekend.

De historicus Otto Hötz is het slachtoffer geworden van de anti-Russische gevoelens der regering-Hitler. Hötz, die aan de universiteit van Berlijn geschiedenis en volkenkunde van Oost-Europa, doceerde, is tevens directeur van het „Seminar fur Ost-Europäische Geschichte". Onder zijn toezicht verscheen een uitvoerige documentenverzameling betreffende de voorgeschiedenis van de wereldoorlog welke gelijktijdig in het Duits te Berlijn, en in het Russisch te Moskou van de staatsuitgeverij verscheen, een werk dat het nodig maakte dat hij hehaaldelijk naar Moskou moest. Hötz is thans het doceren verboden.

Aan professor Ernst Selin, die dezer dagen 65 jaar geworden is toestemming geweigerd om als emeritus college aan de Berlijnse hogeschool te geven. Sellin geldt als autoriteit op het gebied van het Oude Testament en de Joodse Godsdienstgeschiedenis. Hij behoort tot de kring van theologische professoren, die gehoorzaamheid geweigerd hebben aan de rijksbisschop.

Ten slotte is krachtens de Ariër-paragraaf aan dr. Walter Jellinek, hoogleraar in het staats- en administratieve recht, een man van internationale bekendheid, de bevoegdheid ontzegd om te doceren.

NEDERLAND.

EEN BOEK VAN MR. MARCHANT.

Waarom hij R. K. werd.

Naar wij uit Den Haag vernemen, werkt Mr. Marchant thans aan een boek, waarin hij zijne gehele overgang naar het Katholicisme beschrijven zal.

Mr. Marchant hoopt het boek, dat bij Foreholte verschijnen zal, zo spoedig mogelijk af te maken.

K.L.M.-NIEUWS.

De K.L.M. en de wereldtentoonstelling te Brussel.

Het grote voordeel van het snelle en aangename reizen per vliegtuig is weder onlangs gebleken gedurende de wereldtentoonstelling welke te Brussel gehouden werd. In het geheel werden van uit Nederland van 15 tot en met 31 Mei niet minder dan 997 passagiers op de lijn naar Brussel vervoerd, waarvan 649 op de vier met Fokker/Douglasvliegtuigen gevlogen tentoonstellingsdiensten van de K.L.M. en de Franse maatschappij „Air France".

Dus bijna 1000 passagiers in 17 dagen, ondanks het feit, dat het weer in de Meimaand, wel haast niet slechter had kunnen zijn.

Van de gelegenheid om de tentoonstelling in één dag te bezoeken, 's morgens heen en 's avonds om 20-30 of 21-45 terug, werd dus wel een zeer druk gebruik gemaakt.

HET ZORGENKIND DER MARINE.

Het Handelsblad schrijft:

Zo hebben we de kruiser „Sumatra" (die op de eerste reis Curaçao aandeed) genoemd bij zijn laatste ongelukje, het jongste van een lange, trieste serie. Hoe lang, hoe triest die serie was, daarvan geeft de regering in haar Memorie van Antwoord **aan de Tweede Kamer** inzake de goedkeuring van besluiten van den gouverneur-generaal van Ned.-Indië een volledig beeld.

Sedert de in de dienst stelling van de „Sumatra" is aan dit oorlogsschip *f* 2.408.502 besteed voor herstellingen. Met deze herstellingen zou men vrede kunnen hebben als zij onafwendbaar tot herstel hadden geleid. Dit is echter tot nu toe alles behalve het geval geweest.

Het schip kwam op 1 Juni 1927 in Indië aan, en voorzover uit de uiterst korte zeemanstaal van de „dienstregeling" is op te maken, is het, afgezien van drie jaarlijkse „stillig-tijden" van 4 maanden, 4 maanden en 2 maanden, respectievelijk in de jaren 1928, 1929 en 1932, niet minder dan 8 maal geheel of gedeeltelijk voor de dienst ongeschikt geweest. De laatste maal waren onder de herstellingen ook moderniseringen begrepen, maar die herstelling duurde dan ook 2 jaar en 4 maanden.

Van volledig herstel is echter nog steeds geen sprake. De 25ste April meldde Aneta, dat het schip het dok wel in die week gereed zou zijn. De volgende week zouden de proefvaarten beginnen. De 7e Mei meldde Aneta echter, dat met een turbine enige tegenslag werd ondervonden (ook bij vorige „tegenslagen" waren het herhaaldelijk de turbines), waardoor de voortgang der proefnemingen waarschijnlijk enige weken zou worden vertraagd. Sindsdien werd geen nieuws meer van het herstelfront vernomen. Werkelijk, deze kruiser begint langzamerhand een kruis te worden. Het wordt hoog tijd, dat er nu eens door deskundige beoordelaars wordt uitgemaakt of het zin heeft deze trieste en kostbare „loopbaan" voort te zetten, dan wel of het beter en voordeliger ware de „Sumatra" af te schrijven en onze marine tenminste te verrijken met de ervaring van hoe het niet moet.

ARUBA.

AGENTSCHAP ARUBA.

Amigoe di Curaçao.

Losse nummers verkrijgbaar à 15 ct. op de dag dat de Amigoe in Curaçao verschijnt: bij het Zeemanshuis San Nicolaas, Secr. Chr. Bavelaar, Postbox 38, Pan. Am., Em. de Cubo, Aruba.

Ook abonnementen worden aangenomen aan deze adressen.

Jubileum J.K.Z. Lampe.

Op 1 Juli viert de Heer K.Z. Lampe, hoofd van de Julianaschool op Aruba zijn zilveren jubileum als onderwijzer aldaar.

Er heeft zich een feestcommissie samengesteld voor huldiging.

Onze beste wensen.

De klok van het fort.

El Despertador klaagt over het gemis wat Aruba voelt, nu de klok van het fort gescheurd is.

Op de klok staat:

Clinton H. Mabp
CLINTON H. MCNEELY
BELL COMPANY
A.D. 1881.

Na 50 jaar heeft deze dus haar werk gestaakt.

Met onze Collega hopen we dat Aruba spoedig weer door een nieuwe klok op de juiste tijd gewezen wordt.

Ergerlijk drankmisbruik.

El Despertador wijst in zijn laatste blad op de ergerlijke toename van het gebruik van Bayrum en alcoholado onder de buitenbevolking van Aruba. Volgens mededelingen van datzelfde blad worden buiten voorkennis van de politie, rum, jenever, bayrum en alcoholado clandestien verkocht. Het blad stelt voor om bayrum en alcoholado even hoog te belasten als ander gedistilleerd om zodoende het gebruik van dit vergif tegen te gaan. Evenwel heeft het blad vernomen, dat sommigen reeds zo verslaafd zijn, dat zij liever duurdere bayrum en alcoholado zullen drinken als ander gedistilleerd.

Adriaan Laclé †.

Vrijdag kwam van Aruba bericht dat Adriaan Laclé was overleden.

A. Laclé was ook op Curaçao geen onbekende, daar hij tot een der vooraanstaande personen behoorde van ons Zustereiland.

Onze oprechte deelneming aan de familie.

R.I.P.

CURAÇAO.

Bekendmakingen.

Aan Mej. E.M. van Wijk, gouvernements vroedvrouw op Curaçao is ingaande 18 Juli 1935 vier maanden vrijstelling van dienst verleend om andere redenen dan ziekte, met vergunning deze tijd in Europa door te brengen.

De adjunct-commies J.H. van Werkhoven werkzaam ten postkantore alhier, is overgeplaatst naar de Administratie van Financiën.

Aan Mej. E.J.B. Lampe, klerk ten ontvangerskantore en postkantore op St. Eustatius is op haar verzoek, ingaande 10 Juli 1935, eervol ontslag uit 's Lands verleend.

Mededelingen.

Blijkens een van den Nederlandse Gezant te Caracas ontvangen mededeling is op 8 Mei l.l. in de Staat Zulia overleden:

Julio Candelario Conket.

Nederlands onderdaan, oud 60 jaar, gehuwd en afkomstig van Curaçao.

Onze Gouvernementsfinanciën.

Over de maand Mei werd aan belastingen opgebracht *f* 299.833. Dezelfde maand van het vorig jaar bracht een extra douceurtje aan inkomstenbelasting op Aruba van ruim anderhalf millioen, waardoor het belastingcijfer toen het abnormale getal vertoonde van *f* 2.127.620.

Het belastingcijfer van de maand Mei 1935 is ruim *f* 50.000 beneden 1/12 van de raming.

De andere inkomsten hebben in de maand Mei de raming overschreden en bedroegen *f* 202.153.

Aan totaal brachten de eerste vijf maanden van 1935 *f* 3.018.475 op, terwijl 5/12 van de raming slechts is *f* 2.701.125.

Over de eerste vijf maanden hebben we al weer een aardig overschot.

Koninklijke Marine Reserve.

Onder No. 41.: 1935 is verschenen een **Beschikking** van de 12de Juni 1935, No. 879, ter uitvoering van het bepaalde bij de artikelen 9, 11 en 12 van de „regeling van het personeel der Koninklijke marinereserve", zoals deze luidt na de daarin bij Koninklijk besluit van de 7de November 1934, No. 35 (P. B. 1935, No. 40) aangebrachte wijziging.

De wereld in Vogelvlucht.

Overgenomen uit „Boletin Comercial," en Curaçaose Volkskrant."

Ook Turkije gaat zijn leger uitbreiden. Reeds 35% van de begroting is voor nationale verdediging bestemd.

De Hollander H. Fentener van Vlissingen opende het achtste wereld handelscongres in de Sorbonne te Parijs. Tegenwoordig waren er de President van Frankrijk, Lebrun en de Minister van Handel, Bonnet. De heer Van Vlissingen waarschuwde tegen het feit, dat de economische toestand over de hele wereld slechter is dan twee jaar geleden niettegenstaande de schijnbare vooruitgang in de ene of andere streek. Met nadruk wees hij er op, dat een herstelling onmogelijk is, zolang de muntstabilisatie weg blijft.

De nieuwe belastingvoorstellen van Roosevelt ontmoeten een geweldige tegenstand.

Naar verluidt hebben de „Deutsche Lufthansa" en de „Air France" een overeenkomst gesloten, volgens welke zij gezamenlijk een wekelijkse dienst op Zuid-Amerika zullen onderhouden.

Voorts werd besloten, dat het vervoer van brieven per vliegtuig zal geschieden, terwijl de „Graf Zeppelin" postpakketten en passagiers zal overbrengen.

De „Gran Chaco" vredesvoorwaarden werden door Bolivia in principe aangenomen.

De besprekingen tussen Engeland en Italië over het Duits-Engels vlootverdrag zijn beëindigd.

In de Italiaanse pers wordt beweerd dat de Engelse minister gezegd heeft dat het Engels-Duitse pact een voorlopig ontwerp is en totaal geen waarde heeft, voordat het onderzocht en goedgekeurd is door de belanghebbende mogendheden.

Te Edinburg in Schotland hadden nog al ernstige anti-katholieke relletjes plaats.

De vroegere Chinese premier en Min. van Buitenlandse Zaken, Lu Chen Chang, die ook enige tijd Chinees gezant te 's Gravenhage en te Petrograd geweest is en China vertegenwoordigd heeft op de vredesconferentie in 1907, werd geprofest in de Orde der Benedictijnen in het klooster St. Andreas bij Brugge.

De stratosballon U.S.S.R. 1 Bis steeg in Kuntzen bij Moskou de lucht in. Hij bereikte veilig een hoogte van 7000 meter, en landde veilig in Tula op 100 K.M. afstand ten zuiden van Moskou.

UIT NEDERLAND

De heer C. Brons voorzitter van het Hof van Justitie te Paramaribo werd heden bij Koninklijk besluit benoemd tot ondervoorzitter van de Bestuursraad.

De Kamer nam het wetsontwerp tot het instellen van een gemengd zenderbedrijf aan.

Bij de gehouden verkiezingen voor de de Gemeenteraad te 's Gravenhage behaalde de Bond voor Nationaal herstel een groot succes door 4 zetels te verkrijgen. De SDAP won twee zetels.

Het vliegtuig „Oehoe" van de K.L.M. is 25 Juni per S.S. „Boskoop" naar West Indië verscheept waar het 10 Juli zal arriveren.

Het tweede gedeelte van de nieuwe brug over de Waal te Nijmegen is met succes geplaatst.

De betrokken organisaties zonden een request aan de Kamer verzoekende om tegemoetkoming aan de gedupeerde pensioengerechtigden van de Kon. Hollandse Lloyd.

Prins Boudewijn en Prinses Josephine van België zijn te Noordwijk aangekomen voor hun zomerverblijf ten huize van den burgemeester van Noordwijk.

Mgr. Aengenent wijdde de nieuwe priory der herbouwde abdij Egmond in. Uit het gehele land waren vooraanstaande Katholieken bijeengekomen.

De officiele onderhandelingen betreffende het handelsverkeer tussen Italië en Nederland welke nu reeds vijf weken gaande zijn, hebben een ongustige wending aangenomen. De delegatie zou vermoedelijk een dezer dagen terugkeren zonder dat een overeenkomst gesloten is. Naar we nader vernamen omvatten de besprekingen het gehele handels- en betalingsverkeer tussen Italië en Nederland, de ruilobjecten die Italië echter voor een grotere import harer zijds biedt zijn volgens het oordeel van onze regering niet voldoende.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken deelt mede dat de handelsonderhandelingen met Italië voortgezet zullen worden, de Nederlandse delegatie zal voorlopig nog niet terugkeren.

Met ingang van 27 Juni zal de PHOHI voortaan gelijktijdig op P.C.J. (19.17 M.) en P.H.I. (16.88 M.) uitzenden.

Woensdag vonden te Amsterdam verschillende onbetekenende verkiezingsrelletjes plaats. De politie die met overvalauto's uitgerukt was wist erger te voorkomen, en joeg de demonstranten uiteen.

Een plotselinge hevige hagelbui veroorzaakte grote schade aan het fruit en de kassen in de Betuwe.

Donderdag begonnen te Scheveningen de zittingen van de Italiaanse Abbessijnse arbitragecommissie.

Te Doorn overleed de 80-jarige componiste van kinderliedjes Hendrika Van Tusschenbroek.

De Koningin en de Prinses brachten Zaterdag een bezoek aan Rotterdam.

Na een gure en regenachtige voorzomer viel Zaterdag 22 Juni plotseling prachtig zomerweer in waardoor de badplaatsen gedurende het week-end zeer druk bezocht werden. Tengevolge van het zeer drukke verkeer vielen er echter vele ongevallen voor terwijl er meerdere slachtoffers door verdrinking om het leven kwamen.

Een wetsontwerp werd ingediend waarbij de regering bevoegdheid vraagt op sommige artikelen een uitvoerverbod te stellen, zoals wapens en indien de regering dit nodig acht edelmetalen.

H.K.H. Prinses Juliana heeft afgezien van haar voornemen om de doopplechtigheid in Nieuwied bij te wonen, in verband met de kortelings genezen keelontsteking alle vermoeienissen sterk ontraden heeft.

De Nederlandse Bank bracht de disconto-rente van 5 op 4% te beginnen met Donderdag 27. Deze maatregel werd in het algemeen getroffen met het oog op de waardevolle verslapping van de spanning op de Nederlandse buitenlandse valuta-markt. De balans van de Nederlandse Bank op 24 Juni, toonde een toename in de goudvoorraad van 0.7 millioen Nederlandse guldens, waarbij de goudvoorraad 627.062.000 gulden bereikte en de gouddekking van 77,74 tot 77.56% steeg. De jongste wijziging in de bankrente werd op 16 Mei 1935 gedaan.

Toelage gewezen Nederlandse ambtenaren in Suriname en Curaçao.

In de publicatiebladen is onder No. 39 1935 verschenen een **Publicatie** van de 11e Juni 1935, waarbij wordt afgekondigd het Koninklijk besluit van de 14de Maart 1935 (Staatsblad No. 133) tot intrekking van het besluit van 19 October 1918 (Staatsblad No. 571) juncto dat van 30 September 1922 (Staatsblad No. 542) regelende de toekenning van een toelage aan gewezen Nederlandse ambtenaren en onderwijzers wegens de vervulling in Suriname of in Curaçao van een Koloniaal ambt.

Volksvertegenwoordiging in Onze West.

Van den Heer Menkman mochten we twee exemplaren ontvangen van **„Onze Overzeesche gewesten"** bijblad van de avondpost, waarin twee artikelen van zijn hand, handelend over de **Volksvertegenwoordiging in Onze West.**

Onze dank.

Verontschuldiging aan de Groep Nederlandse Antillen.

We lezen in Neerlandia, het Juninummer van het Algm. Nederl. Verbond het volgende:

In het overzicht van de hoofdbestuursvergadering van 23 November 1934 (Neerlandia 1935 blz. 12) komt een mededeling voor, dat het hoofdbestuurslid, de heer Ferguson, zich bereid verklaarde om particulier naar Willemstad te schrijven over afdoening der vorderingen op de groep Nederlandse Antillen.

In de eerste plaats hoorde deze mededeling voor een administratieve aangelegenheid van het hoofdkantoor eigenlijk niet in dat overzicht thuis, maar wat erger is, de mededeling was onjuist, daar de aanleiding tot de bereidverklaring van den heer Ferguson was een vordering op de Herdenkingscomissie Nederland-Curaçao.

Wij bieden van het bestuur van de groep Nederlandse Antillen voor deze vergissing onze verontschuldiging aan.

Verenigde Protestantse Gemeente.

De Kerkeraad van de Verenigde Protestantse Gemeente op Curaçao, deed ons een gedenkschriftje toekomen, uitgegeven ter gelegenheid van het derde eeuwfeest van het Protestantisme in dit Gebiedsdeel.

Onze dank daarvoor.

Bij het lezen van de herdenkingsrede van Ds. H.W. Eldermans, schoot ons te binnen het woord eenmaal door een groot Nederlander gesproken: „het protesteren zit deze mensen in het bloed."

Voor een herdenkingsrede, waarbij zoveel personen van een ander kerkgenootschap tegenwoordig waren, huldigen wij meer de opvatting, waarmee Rabbi Duque indertijd zijn rede **hield** bij het 200-jarig bestaan van de Synagoge.

We zouden het heel verklaarbaar gevonden hebben, dat we van katholiek standpunt de rede niet kunnen onderstrepen. Maar het spijt ons ook te moeten erkennen dat we van **Christelijk** standpunt het met de rede niet eens zijn.

Mgr. Verriet schreef, volgens de in het boekje gepubliceerde brief, de wens, waarmee we sluiten.

Moge de christelijke gedachte steeds meer in onze maatschappij doordringen.

Curaçao in Vogelvlucht.

In dank ontvingen wij een mapje met briefkaarten, door de K.L.M. uitgegeven.

Deze mapjes zullen à 75 cts. verkrijgbaar worden gesteld bij verscheidene boekhandelaren en foto-winkels en eveneens bij onze agentschappen.

De K.L.M. hoopt dat zij door deze uitgave mede zal bijdragen tot de bevordering van het vreemdelingenverkeer op Curaçao.

Voor Hollands sprekende katholieken.

De wekelijkse kerkelijke diensten in de stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kindermis). 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Parochiekerk Otrabanda.

's Zondags:
H.H. Missen: 4¾. 7 (kindermis) 8½ (Hoogmis) met Hollandse preek.
Lof: 's avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Isla kerk.

's Zondags:
H.H Missen om 5 uur en kwart voor 8 (met Hollandse preek)
Biechthoren — Zaterdag van 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis). 9 uur (Hoogmis).
Lof: 's avonds 7.
In de week: H.H. Missen 6. 6½.

In de 3 parochies bestaat er gelegenheid om te biechten:
Iederen morgen na de H.H. Missen en iedere avond om 6¾.
's Zaterdags de gehele morgen en na de middag van 4- 6; en 's avonds van 6½--8½.

Wijziging en aanvulling van de „Vergunningsverordening 1908".

Aan de Raad is bovenstaande wijziging ingediend.

In de Memorie van toelichting lezen we daaromtrent:

In artikel 4 der Vergunningsverordening 1908, opgenomen in P.B. 1909 No. 7, is de minimum hoeveelheid gedistilleerd welke degeen, die een vergunning heeft als grossier in gedistilleerd, mag verkopen bepaald op 40 cL.

Het feit, dat deze minimum hoeveelheid zo gering is gesteld, heeft naar de mening van het Bestuur tengevolge dat het de grossierderijen wel zeer gemakkelijk gemaakt wordt om zich gedistilleerd voor ogenblikkelijke consumptie te verschaffen, hetgeen voor het Bestuur aanleiding is geweest om uitbreiding van het aantal grossierderij-vergunningen tegen te gaan.

Van verschillende zijden is in de laatste tijd op uitbreiding van het aantal grossierderij-vergunningen aangedrongen.

Teneinde hieraan tegemoet te komen meent het Bestuur de mogelijkhe,id te moeten openen tot het bekomen van vergunningen tot de verkoop van gedistilleerd bij geen kleinere hoeveelheden dan 10 Liter.

Tegen het verlenen dezer vergunningen bestaat bij het Bestuur het hiervoren uiteengezette bezwaar niet, zodat deze onbeperkt zullen kunnen worden verleend.

Deze vergunningen waren aan te duiden als grossierderij-vergunningen waarvoor verschuldigd zou zijn in de stadsdistricten van Curaçao en Aruba ƒ 24.— per kwartaal en daarbuiten ƒ 12.— per kwartaal, terwijl de tegenwoordige grossierderij-vergunningen zouden kunnen worden aangeduid als slijterij-vergunningen. Met de voorgestelde wijzigingen wordt beoogd een en ander tot stand te brengen.

De K.L.M. op Curaçao.

Enkele bijzonderheden ontleend aan de mededelingen van den Hr. Bouman op de avond van Oost en West mogen hier volgen.

De dienst ging tot op heden uitstekend, een dezer dagen zal de 1500ste passagier worden geboekt. Het aantal diensten tussen Curaçao en Aruba is genoeg, aan meer is geen behoefte. De aandacht van de K.L.M. werd dus in deze streken mede in andere richtingen gelokt. Gedacht werd aan een lijn van Curaçao naar Cumarebo waar men over een goed vliegveld beschikt. Of over een lijn Curaao-Aruba-Maracaibo—La Guayra. Groter echter is het plan om een Nederlandse luchtverbinding te maken van Baranquilla naar Barbados, een route, waarin Curaao zou worden opgenomen. In Barbados ondervond men van de zijde van het Engelse gouvernement moeilijkheden, in Trinidad, waar een uitstekend landingsterrein is, aangelegd door een Franse maatschappij, geen enkele. In Venezuela echter waren de moeilijkheden zeer groot doch zeker niet onoverkomelijk. De voorwaarden in Barranquila waren in het algemeen gunstig te noemen.

Als mettertijd deze luchtverbinding in gebruik zal worden genomen zullen hiervoor z.g. amphibiën worden gebruikt, vliegtuigen die zowel op het water als te land kunnen dalen. Barbados mag men op een dergelijk traject beschouwen als een vooruitgeschoven post, vanwaar men scheepspassagiers kan halen om op de snelst mogelijke wijze naar de plaats van bestemming te brengen. Men had nu de hoop met 1 Juli een begin van uitvoering te geven aan dit inderdaad grootse plan n.l. de luchtlijn Curaçao—Cumarebo te openen. Moeilijkheden hebben dit nog enige tijd verhinderd. Men heeft in Venezuela juist een nieuwe luchtvaartregeling ingevoerd waardoor uiteraard weer een massa correspondentie nodig was.

6 jarig bestaan V.K.C.

Zondag 23 Juni l.l. vierde het Vrijwilligerskorps Curaçao haar 6-jarig bestaan.

's Morgens om 8 u. 45 ving de feestviering aan met een flinke mars door de stad, welke 's middags werd voortgezet in een geanimeerde voetbalwedstrijd.

's Avonds had er een bijeenkomst plaats voor de vrijwilligers en genodigden.

Kapitein Winkel hield een openingsrede waarbij hij in een korte, doch krachtige toespraak het doel van V.K.C. uiteenzette en zijn dank betuigde aan Lt. Insbrücker voor zijn vele prestaties en krachtige medewerking.

Het programma bevatte verder vele Zang- en Voordrachtnummers.

Nederlands Gezant te Caracas met verlof.

De Hr. d'artillact Brill, de Nederlandse gezant te Venezuela zal binnenkort met verlof gaan naar Nederland. Ter zijner vervanging is te Caracas de tegenwoordige Nederlandse Consul te Buenos Aires de Hr. W. J. Broens.

Hoog bezoek.

Met het ss. Costa Rica wordt van Panama hier verwacht de Nederlandse Gezant te Japan Generaal J. C. Pabst.

Generaal Pabst zal enkele dagen hier blijven en dan met de Surinamelijn naar het Moederland vertrekken.

Trio Van Renesse-Helmann-Van Wezel.

Heden vervolgen wij onze mededelingen met een korte beschrijving van de artistieke opleiding en loopbaan van den Heer

FERDINAND HELMANN

den violist van bovengenoemd trio:

Ferdinand Helmann ontving het eerste viool-onderricht te Rotterdam, waar hij tevens piano- en theorieles kreeg. Daarna zette hij zijn vioolstudie voort bij Bayer (destijds concertmeester aan de Franse Opera te Den Haag) en beëindigde zijn opleiding bij Intek en Marteau te Berlijn.

Tot concertmeester werd hij benoemd eerst te Wiesbaden, daarna in Hannover. In Duitsland trad hij gedurende deze periode herhaaldelijk met groot succes als solist op.

Hij maakte eveneens kunstreizen door Engeland.

Sedert 1916 is Helmann eerste Concertmeester van het concertgebouworkest en trad met dit orkest veel als solist op onder leiding van Mengelberg, Muck, Monteux, enz.

Ook op het gebied van kamermuziek behaalde hij in kwartets en trio's grote successen; hij speelde o.a. te Hamburg, Bremen, Bonn, Parijs, enz.

Kinderoperette „Asschepoester".

Maandagavond l.l. had de eerste opvoering plaats van de Kinderoperette „Asschepoeter" in het theater Roxy onder leiding van den Heer Rietkerk. Om 8.30 trad Z.E. de Gouverneur van Slobbe en familie de zaal binnen onder het spelen van het Wilhelmus. Vóór de opvoering werd het illustre gezelschap welkom geheten door Majoor Jonkers, die mededeelde, dat de uitvoering tevens als hulde bedoeld was voor de K.L.M.-bemanning van de Snip.

Wie ooit leiding over kinderen gehad heeft, weet wat voor grote moeilijkheden aan een kinderoperette verbonden zijn. Hoeveel inspanning om kinderen zuiver te laten zingen, als vooral de liederen in mineurtoon staan; hoeveel geduld eisen de repetities van declamaties, dans en actie, want kinderen vallen o zo gauw in uitersten ofwel spelen ze zonder gevoel en houterig alsof het een lesje is, dat zij opzeggen ofwel spelen overdreven en schreeuwen dan onbarmhartig.

En daarom dwingt het spel, dat de Heer Rietkerk liet zien, aller eerbied af. Een zeer goed spel gaven Mej. Greta van Bennekom in de rol van stiefmoeder en Aantje van Bennekom en Ida Herschberg als beide zusters van Asschepoester, die alle drie zuiver en gevoelig zongen en voordroegen. Ook Anna Bouman speelde verdienstelijk de rol van Asschepoester, maar was niet altijd even zuiver op toon.

Ons compliment over de bijzonder fijne smaak van den Heer Pandellis in het kiezen van de costumes, die zeer goed pasten bij de pruikenminuette.

De muzikale medewerking werd verleend door het orkest Sta. Cecilia onder leiding van den Heer J.P. Boskaljon; toch horen we liever viool- en strijkinstrumenten als koper bij operettes.

Jammer was het, dat de zaal zelf slechts half bezet was; het werk en de prestaties van den Heer Rietkerk hadden een stampvolle zaal verdiend en dat terwijl een bedenkelijke tweede- of derderangs films zoals Noches de Buenos Aires uitverkochte zalen trekt; want zo'n Kinderoperette brengt aan publiek en aan spelers culturele beschaving bij; daarom kan zo'n avond als de Heer Rietkerk ons gegeven heeft, niet genoeg gewaardeerd worden.

Geslaagd.

Woensdag is bij de familie Ellis telegraphisch bericht ontvangen dat hun zoon J. Ellis te Nijmegen is geslaagd voor het toelatingsexamen aan de Universiteit.

De Hr. Ellis komt met het S.S. Crijnssen hier op Curaçao om zijn vacantie door te brengen en gaat dan in Nijmegen studeren aan de R.K. Universiteit.

Onze gelukwensen aan geslaagde en familie.

EEN KERMIS OP CURAÇAO.

Miller's 10 cent Coney Island.

De Beurs & Nieuwsberichten schrijven:

Zaterdag j.l. arriveerde alhier van Aruba, de Heer Miller, geen onbekende voor Curaçao. Reeds verschillende keren bracht hij een bezoek aan Curaçao. op het bekende kermisterrein zijn een draaimolen en een wiel.

Voorts zijn er drie speeltenten aan toegevoegd om het speculerende publiek een ogenblik van spanning te doen genieten.

Natuurlijk wordt er weer voor de schoolkinderen gedraaid en zullen de data zodra bepaald, bekend worden gemaakt.

Dinsdagmiddag om 4.30 had de opening plaats.

K
KRO
O PHOHI-UITZENDING

Op Zondag, 30 Juni 1935 van 14.30-15.30 uur A.T.Z. op golflengten 16.88 19.71 M.

1. Pausmars.
2. Uit de wereld van de film, door A. van Domburg.
3. B.B.C. Potpourri 1934, arr. Cor v.d Linden, door de KRO-BOYS o.l.v. Piet Lustehouwer.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en voor de Missiepost.
6. a. So Nice, Foxtrot, R. Henderson.
   b. Ha-cha-cha, Foxtrot, R. Heymann, door de KRO-BOYS o.l.v Piet Lustehouwer.

Zilveren feest.

Donderdag 4 Juli vieren twee Zusters van het hospitaal hun zilveren professiefeest.

Het zijn de Zusters Maria Theresita, (Juanita Maduro), geboren op Curaçao Maria Eudoxia (Joh.M. Kuypers) geboren te Loon op Zand.

Beide Zusters zijn thans 23 jaar onafgebroken op Curaçao werkzaam.

Zuster Theresita is in die jaren ook nog werkzaam geweest in het het Leprozengesticht, terwijl Zr. Eudoxia al deze jaren in het hospitaal heeft doorgebracht.

De verdiensten van hun werk kunnen wij niet schatten. Het zal deze heldinnen van de naasteliefde echter niet aan belangstelling ontbreken van de zijde dergenen, die aan hun liefdevolle zorgen zijn toevertrouwd geweest.

Nog vele jaren voor het heil der zieken en Gods rijkste zegen!

Carlos Gardel.

Maandagmiddag, aldus de telegrammen, had er op het vliegveld Medellin bij Bogota in Columbia een ontzettend ongeluk plaats, doordat een vliegtuig van de Scadta, dat juist was gestart in botsing kwam met een dalende machine van de Sacolijn. Beide machines geraakten in brand. Slechts vijf passagiers, die uit de raampjes wierpen zijn gered, en 17 werden geheel verbrand onder de ruïne weggehaald.

Onder deze ongelukkigen waren de bekende filmster Carlos Gardel met zijn secretaris en drie guitaarspelers.

Dat Carlos Gardel, die juist een maand geleden hier op Curaçao voor het eerst optrad, zich onder deze slachtoffers bevond, maakte vanzelfsprekend hier een grote indruk. We herinneren ons nog hoe de kinderen in die dagen op het Brionplein stonden, om het gelaat te zien van den bekenden Argentijn, die in de film en de radio aan de mensen zoveel genot verschaft heeft, maar thans aan het mensdom de geweldige les preekt, Respice in finem. Zie naar het einde.

Hij ruste in vrede.

Ondertussen zijn er van de vier overlevenden, die van de brand waren gered binnen enkele uren 2 gestorven. Terwijl ze in hun bed in het hospitaal lagen te kermen van de pijn vroegen ze naar het lot van Gardel, niet wetende dat deze om het leven was gekomen.

Niet fijn.

Het Nederlandse spreekwoord, „de een zijn dood, de ander zijn brood", kan wel eens zeer onsympathiek gebruikt worden.

Bekend is het feit van sommige aansprekers, die uren lang voor een sterfhuis op en neer lopen, om zo spoedig als de gordijnen gevallen zijn, aan te bellen om hun diensten aan te bieden.

Een dergelijk onsympathiek geval troffen we deze week in een der bladen toen van de dood van Carlos Gardel „geprofiteerd" werd om reclame te maken voor een speciaal radiotoestel.

Niet fijn!

Bouwvallige huizen.

De Curaçaosche Volkskrant van Woensdag meldt:

Gisterenavond omstreeks kwart over vijf, waren wij getuige van een hoogst gevaarlijk incident in de Prinsenstraat.

Een der ramen van de bovenverdieping van het gebouw, waarin het magazijn van den Heer Rodolfo Pardo gevestigd is, stortte neer en sloeg dwars door de kap van de huurwagen No: 2H., die voor genoemd magazijn geparkeerd stond.

Gelukkig zaten er geen passagiers in de wagen, zodat er geen persoonlijke ongelukken te betreuren vielen.

Het is niet de eerste keer, dat een dergelijk voorval plaats vindt.

Wij herinneren ons nog levendig hoe enige dagen geleden een neergestort raam in de telefoondraden bleef hangen.

Wij vragen ons af, wat voor noodlottige gevolgen een dergelijk voorval niet zou kunnen hebben, indien zo'n raam eens temidden van een groep personen zou komen te vallen.

Reeds gewaagden wij enige tijd geleden over de bouwvallige huizen in de Pundastraten, die een permanent gevaar vormen voor de voorbijgangers.

Thans maken wij weer van deze gelegenheid gebruik, om de aandacht van de betrokken autoriteiten op deze toestand te vestigen en hopen, dat de Openbare Werken om wille van de publieke veiligheid, tot een onderzoek in deze zaak zal overgaan.

Politieberichten.

Aangifte werd gedaan dat in het gebouw van de R.K. Volksbond alhier een bedrag aan geld is ontvreemd. De toegang tot het gebouw had men zich verschaft door verbreking van een jalouzie. Als verdacht hiervan is aangehouden de 42-jarige R., die echter bij gebrek aan bewijs weer op vrije voeten is gesteld.

Door den 24-jarigen F., is aangifte gedaan, dat zekere C. een kat had mishandeld. Een onderzoek wordt door de Politie ingesteld.

Bij controle, verricht door de Politie werd geconstateerd, dat in een cafe aan de Salinja gelegenheid werd gegeven tot hazardspel, terwijl een 5 tal andere personen zijn bekeurd terzake deelname daaraan.

Uit de broekzak van een kapitein van een alhier aan de Ruyterkade liggende Venezolaanse bark is een portemonnaie inhoudende een bedrag aan geld weggenomen. Vermoed wordt dat iemand van de wal de diefstal heeft gepleegd, daar de broek naast den kapitein, die op dek sliep, aan dek had gelegen.

Op een der kamers van een hotel alhier is uit een broek van een logeergast een portemonnaie inhoudende enig geld en een paar andere voorwerpen weggenomen. De diefstal is vermoedelijk gepleegd in de nacht van 22 op 23 Juni te 3.45 uur, daar een op surveillance zijnde politieman een onbekenden man uit het hotel had zien komen. De politieman wilde deze man staande houden, doch vóór de politieman bij hem was, vluchtte de man en wist te ontkomen in een der zijstraten.

Door de 36-jarige Mej. S. is aangifte gedaan, dat een man, haar bekend onder de naam M. in de voor de nachtrust bestemde tijd haar woning is binnengedrongen. De politie onderzoekt de zaak in hoeverre hier sprake is van huisvredebreuk.

Aangifte werd gedaan van bedreiging door zekere Mej. H. die door een man genaamd M. met een revolver of pistool zou zijn bedreigd. Een onderzoek hiernaar wordt ingesteld.

Op Zaterdag 22 en Zondag 23 Juni l.l. zijn zeven personen ingesloten terzake openbare dronkenschap.

Op de Handelskade is de 25-jarige D. door een vrachtauto licht aangereden. De man bekwam hierbij een ontvelling aan het achterhoofd en heeft zich onder doktersbehandeling gesteld. Een onderzoek wordt ingesteld in hoeverre sprake is van schuld van den chauffeur.

In verband met de in de laatste tijd gepleegde diefstallen, zijn twee mannen aangehouden en aan de Politie-Hoofdwacht voor onderzoek in bewaring gesteld.

Door een dame van de Scharlooweg werd aangifte gedaan, dat een wit herencolbertcostuum, dat op de waslijn te drogen hing, is ontvreemd. Door de Politie wordt een onderzoek ingesteld.

Op het Hoofdbureau van Politie (Fort Amsterdam) zijn inlichtingen te bekomen omtrent de navolgende gevonden voorwerpen:

Een gouden damespolshorloge (Is geheel defect).

Een bankbiljet van ƒ 5.—.

Bij den Heer Polvliet, Emmastad No. 119 is een kist met levensmiddelen bezorgd, waarvan de afzender niet bekend is. Deze kist met inhoud is als „gevonden" aan de Politie opgegeven, aangezien een en ander niet voor den Heer Polvliet bestemd is.

Door de 44-jarige vrouw G. werd aangifte gedaan, dat haar 24-jarige dochter enig keukengerei van haar had vernield. De Politie onderzoekt de zaak.

In de woning van Mej. R. aan de Araratweg heeft iemand zich toegang verschaft, vermoedelijk met een valse sleutel. De 30-jarige kostganger R. had den insluiper gehoord en gezien, waarop deze, zich ontdekt ziende, door een zijdeur de vlucht heeft genomen. Niets wordt vermist. Naar den onbekenden dader wordt gezocht.

Stijl is niets anders dan de persoonlijkheid, de zelfstandigheid, de eigenaardigheid van een geest, blijkend uit het woord.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij niet-plaatsing nimmer teruggegeven.

Wanneer wij . . . ?

Mijnheer de Redacteur,

Ondergetekende vraagt hierbij beleefd een plaatsje in Uw veelgelezen blad.

De vele radioliefhebbers op Curaçao zullen wel verrast zijn door het bericht in de locale bladen van vorige week, dat het zoveel armere en onder de economische depressie zo te lijden hebbende Suriname thans een eigen zender bezit, door particulieren opgezet en instand, om de eigen zaak te dienen.

Natuurlijk was dezelfde avond dat het op Curaçao bekend was dit bericht reeds het onderwerp van bespreking in vele kringen. Hoe kan het ook anders; immers een ieder die maar iets voor Curaçao voelt en die Curaçao en zijn mensen kent zal het toch er mede eens zijn dat **ook hier een eigen zender, bestuurd door eigen mensen**, alle redenen van bestaan heeft.

Juist in het stadium waarin het **zendervraagstuk** op Curaçao thans verkeert, lijkt het mij toch niet overbodig eens **met ernst de nadruk te leggen op het nut van een eigen zender**, hetwelk niet moet worden onderschat.

Allereerst kan men over **alle eilanden** van ons Gebiedsdeel de stem van Curaçao laten weerklinken ter versterking **van het saamhorigheidsgevoel**, in de eerste plaats van de eilanden onderling, maar niet minder van het Gebiedsdeel met het Moederland.

Ons Curaçaose volk op het hoofdeiland, zowel als op de mede tot het Gebiedsdeel behorende eilanden, voelt over het algemeen sterk nationaal en is met sterke liefdebanden verbonden aan het Koninklijk Huis.

Hoe is dit niet tot uiting gekomen bij de dubbele rouw, welke ons Vorstenhuis verleden jaar moest doormaken, maar ook is de saamhorigheid met Nederland niet tot een enthousiaste uiting gekomen in de Herdenkingsweek van Juli 1934, toen op alle eilanden op zulk een spontane wijze mede werd feest gevierd, op Curaçao zelfs 8 dagen lang, wat nog nooit is beleefd, en dat alles zonder een enkele wanklank.

Als wij op Curaçao toen eens de beschikking hadden gehad over een **eigen zender**, hoe had dan geheel het Gebiedsdeel met het plechtige dat we hier hadden, kunnen medeleven.

De officiële zitting in de Stadsschouwburg had kunnen worden uitgezonden. de herdenkingsrede van zijne Exc. den Gouverneur, niet te vergeten epeisteeltje. Gouverneur, niet te vergeten Lepelsteeltje, en de concerten van die week, en zoveel meer.

Ik denk ook aan de avondconcerten op het Brionplein door onze eigen muziekgezelschappen; aan de vele concerten van eigen bodem — en we zijn tegenwoordig in staats iets goeds te geven op Curaçao zelf: — aan onze componisten Maduro, Boskaljon, Palm, (men denke eens aan de muziek van de Bloementuin Fantasie gecomponeerd door den Heer Fensohn, en de woorden van zijn dochter); aan de Rijpere Jeugd club op de Isla en de beide zo goed geslaagde avonden daar, aan de jongere krachten die we hier vinden, ergo dus hebben ter verzorging van het kinderuurtje; aan de welwillend aangeboden medewerking van de geestelijkheid der verschillende kerkgroepen, die zeker bereid zullen zijn het zieken uurtje te vullen.

Een onberekenbare zegen zullen de uitzendingen der kerkdiensten ook hebben voor de velen die wegens huiselijke omstandigheden gedwongen zijn thuis te blijven; men zet de radio aan en hoort zijn eigen geestelijke.

Hoe zal ook het intellectueel leven op Curaçao kunnen groeien als b.v. toneelavonden en lezingen eens kunnen worden uitgezonden en indien we niet tegenwoordig kunnen zijn, toch mede kunnen genieten door het aangebodene per radio op te nemen.

Ik denk aan het waarlijk hoge gehalte van de avonden van „Martha" etc. Geheel ons gebiedsdeel had deze opera kunnen mede beluisteren, waren we slechts in staat geweest deze avond over **eigen zender** uit te zenden.

Voor de meer ontwikkelde jeugd zouden we litteraire uurtjes kunnen organiseren, daar we ongetwijfeld op Curaçao mensen hebben die met de literatuur voldoende op de hoogte zijn; ik denk aan een uurtje zang en declamatie uit Guido Gezelle; aan Vondels Reyen; de moderne religieuse poezie enz. enz.

Voor onze doktoren ligt hier een prachtig braak terrein; door middel van een **eigen zender** kunnen zij wekelijks een praatje houden over de volksgezondheid, zuigelingenverzorging enz.

Onze onderwijzers zouden een prachtgelegenheid krijgen zo nu en dan eens even met de ouders hunner pupillen te praten over de belangen van de jeugd.

Suriname is ons nu vooruit geweest; enige particulieren hebben daar de zaak ter hand genomen en men is geslaagd.

Mogen wij hier op Curaçao spoedig **ook onze eigen zender krijgen** opdat ook wij op dit terrein kunnen laten zien dat we iets kunnen, ja veel kunnen ter bevordering van de zedelijke intellectuele opbouw van onze Curaçaose bevolking.

Radio-luisteraar.

DE FILM VAN DE WEEK.

Alle filmvertoningen in het **Theater Brion** zijn van goedgekeurde films.

Van 29 Juni tot en met 7 Juli.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstotelijk en geschikt voor publiek vermaak.

In het Theater Roxy.

Murder in the Private Car.

In Hollywood.

Count of Monte Christo.
Barretts of Wimpole St.

In Cinelandia.

Dude Ranger.

B. Onderstaande Films bevatten gedeeltes die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

In het theater Roxy.

Lady by Choice.

In Cinelandia.

Merry Widow.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

GEMENGD NIEUWS.

Overdreven Nationalisme.

Dertigduizend Finse gezinnen, wier naam hun te Zweeds klonk, hebben deze laten verfinsen. Het gaat hun nu veel beter!

ALUMINUM LINE.

Geregelde vracht en passagiersdienst tussen New Orleans, Mobile, **Port au Prince, Santo Domingo,** CURACAO, Puerto Cabello, La Guaira en PARAMARIBO, en **vandaar direct naar CURAÇAO** en New Orleans als volgt:

	Vertr. New Orleans	Aank. Curaçao	Aank. Paramaribo
SS. „VESTVANGEN“	**Juni 15,**	**Juni 28,**	. . . .
SS. „DALVANGEN“	**Juli 4,**	**Juli 15,**	**Juli 23**
SS. „VESTVANGEN“	**Juli 27,**	**Aug. 5,**	. . . .

	Vertr. Paramaribo	Aank. Curaçao	Aank. New Orleans
SS. „DALVANGEN“	**Juli 29,**	**Aug. 2,**	**Aug. 13***
SS. „DALVANGEN“	**Sept. 9,**	**Sept. 13,**	**Sept. 24***

* Schepen aldus gemerkt gaan naar Mobile, Ala., en vandaar naar New Orleans, La.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

XIth Olympiad 1936. Berlin. (Germany)

HAMBURG-AMERIKA LINIE

Next sailings from CURACAO:

To EUROPE, via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad and Barbados:

MS. „**CORDILLERA**“	June	27
SS. „SYRA“	July	13
MS. „CARIBIA“	July	25
MS. „PATRICIA“	Aug.	10
MS. „**CORDILLERA**“	Aug.	22

To CENTRAL AMERICA (Pto Colombia, Cartagena, Cristobal, Pto. Limon, Pto. Limon, Pto. Barrios):

MS. „PATRICIA“ (Calling at Aruba)	July	3
SS. „KRETA“	July	11/12
MS. „**CARIBIA**“	July	11
MS. „PHOENICIA“	July	30

To MARACAIBO:

SS. „ALEMANIA“ in connection with our transatlantic steamers.

EDWARDS, HENRIQUEZ & CO., Curaçao, Tel. 106.

ARUBA TRADING CO., Aruba.

KONINKLIJKE NEDERLANDSE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V.

Afvaarten van Curaçao:

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Kingston en Pto. Limon:

SS. „Simon Bolivar“	1 Juli
*SS. „Crijnssen“ * Gaat niet naar Kingston	17 Juli
MS. „Colombia“	29 Juli

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

SS. „Costa Rica“	4 Juli
SS. „Simon Bolivar“	18 Juli
SS. „Crijnssen“	1 Augustus

Naar Port au Prince en New-York:

SS. „Van Rensselaer“	8 Juli
SS. „Oranje Nassau“	29 Juli

Naar Pto Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

SS. „Cottica“	6 Juli
SS. „Van Rensselaer“	23 Juli

Naar Pto. Cabello en New York:

SS. „Amor“	5 Juli
SS. „Astrea“	12 Juli

Naar La Guaira (direct):

SS. „El Libertador“	10 Juli
SS. „El Libertador“	24 Juli

Naar Cristobal en Zuid Pacific Kust:

SS. „Boskoop	10 Juli
SS. „Alkmaar“	31 Juli

Direct naar Liverpool en Rotterdam:

SS. „Bodegraven“	6 Juli
SS. „Bennekom“	27 Juli

Naar Atl. Colombia, Haiti en Z. Domingo:

SS. „Midas“ — 5 Juli

Naar Z. Domingo, P. Rico, N. Domingo en Haiti:

SS. „Atlas“ — 5 Juli

Naar Maracaibo via Aruba:

SS. „El Libertador“	Dinsdag	2 Juli	11 a.m.
SS. „Astrea“	Woensdag	3 Juli	5 p.m.
SS. „El Libertador“	Donderdag	4 Juli	4 p.m.
SS. „El Libertador“	Zondag	7 Juli	11 a.m.
SS. „Flora“	Donderdag	11 Juli	5 p.m.

Naar Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts:

SS. „Baralt“ — 6 Juli

K. L. M.

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij

Afdeeling: West-Indië.

DIENST: CURAÇAO — ARUBA.

TIJDELIJKE DIENSTREGELING.

Van 1 Juni 1935 tot nadere aankondiging.

	Dinsdag en Zaterdag V.M.	Dinsdag en Zaterdag N.M.	Woensdag en Vrijdag V.M.
Vertr. CURAÇAO	8.00	4.00	10.30
Aank. ARUBA	8.35	4.35	11.05
Vertr. ARUBA	8.50	4.50	11.20
Aank. CURAÇAO	9.40	5.40	12.10

Bekendmaking.

De Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst brengt ter algemene kennis, dat gedurende deze maand, kaarten rechtgevend op kosteloze geneeskundige behandeling geldig voor het halfjaar Juli — December 1935 tegen f. 1,50 verkrijgbaar zijn.

Na deze maand is de prijs dezer kaarten f. 2,50 per persoon.

Director di Sanidad Publica ta pone na conocemento di publico cu durante es luna aki ta hanja kaartji cu ta duna derecho riba asistencia di dokter di gobierno pa Juli te December 1935 pa f. 1,50 pa un.

Despues di es luna aki prijs di es kaartji lo ta f. 2,50 pa persona.

CURAÇAO, den 11den Juni 1935.

De Directeur voovnoemd,

2-2 P. I. HENRIQUEZ.

BEZOEKT

heden Zaterdag 29 Juni THEATER ROXY.

Jaarlijksche opvoering door bekend Kinderkoor van „ONDERLING-GENOEGEN“ van

„ASSCHEPOESTER“.

Kinderoperette in 4 bedrijven. (Leider de Heer P. RIETKERK.)

Aan de piano Mej. Rachel MORON en de Heer ROGGEVEEN. Viool de Heer BRAAM.

Overigens muzikale medewerking van „Sta. CECILIA“ onder leiding van den Heer J. P. BOSKALJON.

Ontwerper Decors en Costumes de Heer J. PANDELLIS.

Evenals vorig jaar tusschen de bedrijven een lachnummer!

AANVANG 6 uur nam.

Speciale opvoering voor kinderen ZATERDAG 29 Juni,

Toegangsprijzen voor volwassenen fl. 1.25; voor kinderen fl. 0.50.

Kaarten verkrijgbaar PALAIS ROYAL, Heerenstraat en voorzoover beschikbaar vóór den aanvang der uitvoeringen aan het loket in ROXY.

Plaatsbespreking uitsluitend PALAIS ROYAL.

3—3 Tijdige plaatsbespreking wordt aanbevolen.

Compañia Trasatlántica

(Spaansche Lijn.)

Eerstvolgende afvaarten van Curaçao:

naar Pto. Cabello, La Guayra, STO. DOMINGO, San Juan, Kanarische Eilanden (Tenerife en/of Las Palmas), Cadiz en Barcelona:

SS. „JUAN SEB. ELCANO“ 12-13 Juli.

Categorie 1ste klas hotel, zwembad, cine, etc. etc.

Alle inlichtingen te bekomen bij:

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein No. 2. Telefoon No. 72 & 505.

v. ROSSEM'S Poorters-Toeback

DE BESTE VARINAS

THE NEW-ZEALAND SHIPPING CO., LTD., SHAW SAVILL & ALBION CO., LTD.,

Snelste verbinding met passagiersboten tussen Curaçao en:

PANAMA & NEW-ZEALAND	SS. „TAMAROA“	(12.500 Ton) (C)	25/26 Juni
	SS. „MATAROA“	(12.500 Ton) (C)	20/21 Aug.
	SS. „REMUERA“	(11.500 Ton) (C) & (T)	4/5 Sept.
LONDEN & SOUTHAMPTON	SS. „REMUERA“	(11.500 Ton) (C & T)	1/2 Juli
	SS. „AKAROA“	(15.000 Ton) (C)	16/17 Juli
	SS. „ROTORUA“	(12.250 Ton) (T)	7/8 Aug.

C — Cabin Klasse T — Toeriste Klasse

Cabin Klasse naar Panama	£ 7—10—0 (Minimum)
Toeriste Klasse naar Panama	5—0—0 „
Cabin Klasse naar New Zealand	42.— „
Toeriste Klasse naar New Zealand	28.— „
Cabine Klasse naar Engeland	30.— „
Toeriste Klasse naar Engeland	25.— „

PASSAGEPRIJZEN WORDEN BEREKEND VOLGENS DEN KOERS VAN DEN DAG.

S. E. L. MADURO & SONS, Agenten.

De Ruyterplein 2. Telefoon: No. 72 & No. 505.

JOHN G. EMAN, Agent Oranjestad Aruba.

„Geen geval zoo erg als het mijne“

zegt een oude rheumatiek-lijder.

Nu 77 en flinker dan 20 jaar geleden!

„Zes jaar lang heb ik er over gedacht om dezen brief te schrijven. Het mag vreemd lijken, maar ik heb deze zes jaar steeds in de krant gekeken, of er ook één geval genoemd werd, dat zoo erg was als het mijne, maar ik heb er géén gezien! Ik had altijd last van zware hoofdpijn en leed aan rheumatiek, zoo erg als 't maar kon. Ik kon niet loopen, zonder twee stokken; ik kon niet om de tafel loopen, zonder me daaraan vast te houden. Toen was ik nog geen vijftig.

Nu zal ik bij leven en welzijn in Maart 77 worden. Ik heb meer dan 22 jaar lang Kruschen Salts gebruikt en geniet een uitstekende gezondheid, beter dan toen ik nog vijftig was. Ik heb geen spoor van rheumatiek, heb het al sedert jaren niet meer. Als dus iemand Kruschen Salts kan waardeeren ben ik het wel. Ik voel me niets ouder dan toen ik 50 was en ik kan zonder eenige moeite 6 K.M. per uur loopen.“

F. L.

Geen middel kan rheumatiek blijvend genezen, tenzij het drie afzonderlijke functies verricht. Deze zijn: 1. oplossen der naaldscherpe urinezuur-kristallen, die de pijnen veroorzaken; 2. afscheiden van deze kristallen uit het lichaam; 3. voorkomen dat het urinezuur zich weer kan ophoopen. Een enkelvoudig zout heeft maar een enkelvoudige werking, en dat is niet voldoende. In Kruschen vindt U een combinatie van zes verschillende zouten. Twee dezer zouten zijn de meest werkzame oplossers van urinezuur, die de medische wetenschap kent Zij ronden spoedig de scherpe kanten af van de pijnlijke kristallen en veranderen deze in een onschadelijke oplossing Andere zouten in Kruschen sporen de werking der nieren aan en helpen deze om de opgeloste urinezuur-kristallen op natuurlijke wijze te verwijderen. Verder bevat Kruschen nog andere zouten, welke voorkomen, dat het voedsel in Uw organisme kan gaan gisten en zoodoende een verdere vorming van kwaadaardig urinezuur voorkomt. Hieruit ziet U dus de eenvoudige verklaring waarom rheumatiek niet kan bestaan in een lichaam, dat regelmatig „de kleine, dagelijksche dosis“ krijgt.

Kruschen Salts

Fabrikanten: E. Griffiths Hughes. Ltd. Manchester Engeland.

Mededeeling.

Het Dagelijksch Bestuur van de Afdeeling Curaçao van de Vereeniging „Het Nederlandsche Roode Kruis“ deelt hierbij mede, dat de aangekondigde Cursus voor dames in Eerste Hulp bij ongelukken zal worden gegeven door Mevrouw E. M. C. FAKKELDIJ-VAN BRERO, die zich welwillend beschikbaar stelde om de door het bedanken, wegens gezondheidsredenen van Mevr. BOSCH REITZ-HASSELO, ontstane vacature te vervullen.

Willemstad 26 Juni 1935.

De 1ste. Secretaris,

J. J. Fens.

Broedeieren.

ALLE SOORTEN

HOLLANDS PLUIMVEEVOEDER.

HENDRIKSTEEG 16

en bij

W. Maat

„CASA HOLANDESA“, Otrabanda.

Neem alle-dag Läkerol

Dat verfrischt en verkwikt zoo!

SPORT-RUBRIEK.

Officiële Mededelingen

VAN

"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.
Zondag, 23 Juni.

A-klasse: BISMARCK—VOLHARDING 1—0
JONG-HOLLAND—TRAPPERS niet doorgegaan
B-klasse: AJAX II—R.C.C. II 3—1
(onder protest van R.C.C. II betreffende de leiding)
ASIENTO II—SCHERPENH. niet doorgegaan

STAND-COMPETITIE-WEDSTRIJDEN per 23 Juni 1935.

A-klasse:	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	tegen	Punten	Gem.
JONG HOLLAND	3	3	0	0	11	2	6	2.—
R.C.C.	3	3	0	0	7	1	6	2.—
BISMARCK	4	3	0	1	9	6	6	1.50
TRAPPERS	3	2	0	1	6	1	4	1.33
VOLHARDING	4	2	0	2	5	3	4	1.—
M.S.V.	5	2	0	3	11	9	4	0.80
HERCULES	5	2	0	3	4	9	4	0.80
TRANSVAAL	4	1	1	2	3	6	3	0.75
H.V.V.	3	0	2	1	2	4	2	0.66
AJAX	4	0	2	2	0	6	2	0.50
ASIENTO	4	0	1	3	3	14	1	0.25
B-klasse:								
SCHERPENHEUVEL	4	4	0	0	14	2	8	2.—
R.C.C. II	3	2	1	0	6	2	5	1.67
VOLHARDING II	4	3	0	1	7	2	6	1.50
HERCULES II	3	2	0	1	5	5	4	1.33
JONG-HOLLAND II	4	1	2	1	6	4	4	1.—
TRAPPERS II	4	1	2	1	7	7	4	1.—
BISMARCK II	3	1	1	1	3	3	3	1.—
TRANSVAAL II	4	1	0	3	3	9	2	0.50
AJAX II	4	1	0	3	2	10	2	0.50
ATLETICO	5	1	0	4	2	5	2	0.40
M.S.V. II	3	1	0	2	2	7	2	0.33
ASIENTO II	1	0	0	1	0	1	0	0.00

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

Zondag, 30 Juni.

MUNDO NOBO:
A-klasse: Jong Holland—Transvaal.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Beltram

B-klasse: Hercules 2—Volharding 2.
Aanvang: 3.15 precies.
Scheidsr.: Schouwe

RIO CANARIO:
B-klasse: Asiento 2—R.C.C. 2.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Dijk

GASPARITO:
A-klasse: Bismarck—M.S.V.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Hagendijk

DE HOOP:
A-klasse: H.V.V.—Trappers.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Kranenburg

Zondag, 7 Juli 1935.

MUNDO NOBO:
A-klasse: Jong Holland—R.C.C.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Winters

B-klasse: Bismarck 2—Transvaal 2.
Aanvang: 3.15 precies.
Scheidsr.: Van Heeswijk

DE HOOP:
A-klasse: Hercules—H.V.V.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Kranenburg

GASPARITO:
A-klasse: Ajax—Trappers.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Visser

Zondag, 14 Juli 1935.

MUNDO NOBO:
A-klasse: M.S.V.—Trappers.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Elfrink

B-klasse: Hercules 2—Jong Holland 2.
Aanvang: 3.15 precies.
Scheidsr.: Visser

RIO CANARIO:
A-klasse: Asiento—Volharding
Aanvang: 4.30 precies
Scheidsr.: Kranenburg

DE HOOP:
A-klasse: Bismarck—R.C.C.
Aanvang: 4.30 precies.
Scheidsr.: Hagendijk

B-klasse: Transvaal 2—Atletico.
Aanvang: 3.15 precies.
Scheidsr.: Van Heeswijk

IN- EN AFSCHRIJVING WERKENDE LEDEN.
van 17 t/m 24 Juni 1935.

Ingeschreven:
„AJAX" J. A. Cena, Panama 28, per 24 Juni 1935
„ASIENTO" J. Smids, Emmastad per 19 Juni 1935
„ASIENTO" P. A. Kruyer, Emmastad per 19 Juni 1935

De ELFTALOPGAVEN voor de maand JULI 1935 moeten uiterlijk op 2 Juli 1935 in het bezit van de Competitie-Commissie zijn.

C. V. B.
JUNIOR-AFDELING.
UITSLAG WEDSTRIJD: 22/6/1935.
AJAX—HERCULES 0—0
WEDSTRIJD-PROGRAMMA'S:
13 Juli 1935
MUNDO NOBO: Om 4.30 PRECIES.
ASIENTO—R.C.C.
27 Juli 1935.
MUNDO NOBO: OM 4.30 PRECIES.
HERCULES—VOLHARDING.

Stand van de verschillende clubs.

	Gespeeld:	Aantal punten	Gemiddeld.
HERCULES	3	5	1.66
VOLHARDING	2	3	1.50
AJAX	3	4	1.33
R.C.C.	2	0	0.00
ASIENTO	2	0	0.00

De Commissie.

Het Bestuur.

SPORT IN NEDERLAND.
Voetbal.

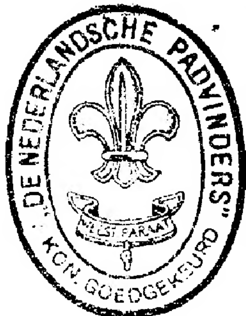
Om het landskampioenschap: AJAX—VELOCITAS 4—2.
De stand is nu:

	Gesp.	Gew.	Gelijk	Verl.	Doelpunten voor	tegen	Punt.	Gem.
P.S.V.	8	6	1	1	23	13	13	1.63
GO AHEAD	7	4	2	1	13	10	10	1.43
AJAX	8	4	0	4	12	12	8	1.00
VELOCITAS	7	2	1	4	12	12	5	0.83
D.W.S.	8	0	2	6	4	17	2	0.25

Bekerwedstrijd: Feyenoord—Helmond 5—2.

(naar de „Cur. Volkskr.")

DE NEDERLANDSE PADVINDERS-VERENIGING.

AFDELING
WILLEMSTAD — CURAÇAO.

GROEPNIEUWS

Van Maandag 1 tot en met Zondag 7 Juli 1935.

Uit de leiderskamer: Opgenomen als nieuweling Pablo Syntje.

Aangesteld tot nestgids in bruin, Henk Suzebeek, terwijl Conny Forbes gedurende zijn afwezigheid, Nestgids op non-actief blijft.

Ik breng door middel van dit bericht de groeten over van oud-Patrouille-leider Marco Gandelman uit Holland.

Goed succes in de nieuwe wedstrijd.

Patrouillebijeenkomsten: Herten op Dinsdagavond, 2 Juli.

Arenden en Vossen op Woensdagavond, 3 Juli.

Wolven op Donderdagavond, 4 Juli.

Allen bijeenkomsten van 6.30 tot 8 uur.

De P.L.'s dragen zorg dat op elke patrouille-avond duchtig voor 2e klasse getraind en beoefenen 1 zintuigspel met hunne leden.

Training en aanmelding voor Nieuwelingen, Donderdag, 4 Juli van 4.30 tot 6 uur in de Groene Wigwam.

TROEPAVOND.

Vrijdag, 5 Juli: Alle patrouille's om half zeven appèl inleveren.

Zangles en Sport.

Ook worden enige troepspelen beoefend.

Anatomische les.

TROEPBIJEENKOMST.
Avondoefening.
(niet bang wezen hoor).

Zondag, 7 Juli: Allen om 5 uur verzamelen. (pakje brood medenemen).

Geheimzinnige oefening: „Het spoor van ? ? ? ?

thuis om 9 uur.

TROEPRAAD.

Dinsdag, 2 Juli... Deze Raad wordt gehouden op Dinsdagavond na de bijeenkomst der Herten-patrouille, dus om 8 uur aanvangende.

Het programma omvat: Voorstellen der patrouille's.

De nieuwe wedstrijd.

De viering van het 5-jarig bestaan.

Het Bonairekamp 1935.

De Rimboejachten der Horde van Groep I. Willemstad Curaçao.

Dinsdag, 2 Juli. Om half vijf appèl aan Rowhli inleveren.

Toneelrepetitie... Zang en Rimboespel.

Na afloop een fijn partijtje voetballen.

Vrijdag, 5 Juli: Inspectie-middag half vijf in burger verzamelen, met al het benodigde bij je.

10 winstpunten voor elke goedgekeurde inspectie.

Het welpenkamp in de Junimaand.

Een week-end op Jan Thiel.
Van Zaterdag, 6 tot en met Zondag 7 Juli 1935.

Wij rijden om 2 uur af met de bus van het Groepterrein en keren terug op Zondagmiddag om 4 uur op het Rif.

Goede Jacht broertjes en lekker eten koken.

Akela.

P.S. Waarschijnlijk gaan er ook nog een paar andere broertjes mede.

Jan Gutenberg 15 Februari 1548.

Geen enkele uitvinding heeft zulke verstrekkende gevolgen voor de mensheid gehad als de drukkunst. Hiervan kan men terecht zeggen: het aanzien der aarde is er door vernieuwd, alle verhoudingen zijn er door gewijzigd, problemen zijn en door opgelost en onoplosbare problemen er door gesteld. Alle schatten der goud en diamantvelden zinken in het niet bij de vreugde en het genot door die drukkunst aan die mensen geschonken.

Millioenen, wier geest en verstand zonder die drukkunst nooit eens boven het niveau van goed voer en een warme stal zou zijn gestegen, konden nu hun geestelijke vleugels uitslaan, konden nu groeien en gedijen als denkende wezens. Stel u voor een mens, die nooit een boek las, nooit een courant zag, geen idee had van wat er voor heerlijks door letters tot de mensengeest kan komen! Die mens is beklagenswaardig. En zonder de drukkunst waren wij voor de overgrote meerderheid tot zo'n toestand gedoemd. Natuurlijk is er ook van de drukkunst een verfoeilijk misbruik gemaakt, de leugens zijn als waterstralen over de wereld uitgestort, de pornografie heeft als een Londense mist een gezonde ademhaling belemmert. De hervorming zou zonder de boekdrukkunst niet zijn gekomen, maar zou de Katholieke renaissance der 17e eeuw wel zijn geslaagd zonder de boekdrukkunst?

Daarbij: de boekdrukkunst is een feit, het voor en tegen is niet in discussie, hier wordt alleen iets gezegd over de eerste pioniers, over de uitvinders. Wie is de uitvinder? Ignoramus: wij weten het niet! De stand van zaken wordt in een moderne encyclopedie zó weergegeven: „Zij werd omstreeks het midden der 15e eeuw, volgens sommigen in Nederland, door Laurens Janszoon, Koster Haarlem, of door een nog onbekende te Utrecht, volgens anderen in Duitsland door Johannes Gutenberg te Mainz, uitgevonden."

Het probleem Koster-Gutenberg wordt voorbij gegaan, over de hele wereld gaat de laatste door voor de werkelijke uitvinder, al doen veel Hollandse geleerden prijzenswaardige pogingen om den Haarlemsen meester niet te laten verdringen.

Enige bijzonderheden uit beider leven volgen.

Johannes Gutenberg stierf in de nacht van 14 op 15 Februari, na een leven van zwoegen, dat met groffe ondank werd beloond.

Boven de ingang van het vaderlijk huis te Mainz was een stierenkop gebeiteld met het devies: niets weerhoudt me! Deze gedachte heeft ook Gutenberg beheerst gedurende al de jaren dat hij zocht en experimenteerde naar het wonder der lettervermenigvuldiging. Het ging om een procedé van losse letters welke na het gebruik voor één boek weer konden dienen voor een ander. Want men vergete niet: de z.g. xylographie of blokdruk bestond toen reeds. Hieronder verstaat men een methode van drukken waarbij de te vermenigvuldigen tekst of voorstelling, of combinatie van beiden, in spiegelbeeld op houtblokken waren uitgesneden. Het afdrukken geschiedde dan door het wrijven tegen de achterzijde van het opgelegde papier. Zo verkreeg men éénzijdig bedrukte vellen, die dan met de blanke kanten tegen elkaar werden geplakt en vervolgens tot boeken gebonden. Met deze methode zijn de bekende „armenbijbel" (Bibilia pauperum) en de „Doodendans" gedrukt.

Gutenberg zocht dus naar de losse letter, nam dure proeven, waarbij hij achtereenvolgens zich zelf en drie vrienden ruineerde. Tien jaren gingen met moeizaam en afmattend werken voorbij, het juiste metaal bleek niet te vinden. IJzer was te hard, het sterkste papier werd er door kapot gemaakt, lood was weer te week, het drukte ineen tegen de pers, hout was helemaal onbruikbaar. Niets werd gespaard om tot een gunstig resultaat te komen en zoals Palissy zijn meubels stuk sloeg om het vuur te voeden bij zijn ceramische proeven, zo verkochten de drie associé's van Gutenberg hun hele hebben en houden om dé grote vinding der tijden, de losse drukletter, te helpen slagen.

Dit alles gebeurde te Straatsburg, waarheen Gutenberg op vijftienjarige leeftijd was verhuisd, waar hij achtereenvolgens zijn drie trouwe helpers verloor, waar hij moest vluchten ook voor de drang van zijn schuldeisers. Hij kwam terug te Mainz, dreef een tijd op eigen krachten, wierp zich met vernieuwde kracht op zijn oude hartstocht. Een nieuwe bondgenoot met een scherp zakeninstinct toont belangstelling voor Gutenberg's werk. De rijke goudsmid, Jan Faust van Mainz, leende den uitvinder een ronde som geld, zonder te vergeten zich zoveel doenlijk te dekken, door een aantal egoistische voorwaarden in het leencontract op te nemen. En Gutenberg was te veel artiest om daarvan de strekking ten volle te doorzien, wat hij wel heel spoedig en tot zijn schade zou ondervinden. Een knap helper vond **Gutenberg in Piet Schoeffer, de schoonzoon van Faust, en zo kwam dan binnen korte tijd, na zijn komst te Mainz, de** beroemde alliage van lood en antimonium tot stand, waaruit nog altijd letters worden gegoten. De drukkunst kon bij miriaden de woorden, de gedachten en de werken der mensen onderling bekend gaan maken.

Helaas, het begin was weinig edel. De compagnon van Gutenberg, begrijpend, dat nu verder alles goed zou marcheren zonder het overbodig geworden inmengen van de alles-dragende geest, werkte Gutenberg uit de zaak. Hij vroeg zijn geld terug, doch stelde zich in laatste instantie ook wel tevreden met de algehele afstand van rechten op ieder verdere vergoeding. Weg de arbeid van twintig jaar, weg de opofferingen, het nachtwaken, het zenuwslopende zoeken en snuffelen, alles weg voor een hand vol koude geldstukken. De uitvinder kon creperen en zou dit ook gedaan zijn, als hij niet Mainz had verlaten, de rug gekeerd naar het ondankbare sujet Faust. En het scheelde weinig of voor eeuwig zou deze ook nog de uitvinding op zijn naam hebben gekregen, indien niet de vergeldende rechtvaardigheid had ingegrepen. Faust maakte een schromelijk misbruik van de drukkunst, hij oefende een werkelijk despotische macht uit over zijn personeel, om hen tot zwijgen te dwingen over de wijze van productie in zijn werkplaats. Zodat hij talloos veel bladen en boeken aan den man liet brengen welke in werkelijkheid gedrukt waren, doch voor manuscripten werden verkocht. Niemand vermoedde immers iets van de grote vinding van Mainz.

In 1457 werd uitgegeven een schitterend prachtwerk het vermaarde psalterium, een psalmenboek, aan welks slot de enorme brutaliteit prijkt, dat het werk alleen kon vervaardigd worden door middel van een kunstrijke uitvinding van de losse letterdruk door... Jan Faust en Peter Schoeffer. Gutenberg wordt zelfs niet genoemd, maar gelukkig kon de fijngevoelige Faust niet al te lang profiteren van zijn modern-aandoende geslepenheid. De 20ste October viel Mainz in handen van Adolf van Nassau, een verschrikkelijk straatgevecht ontstond, brand teisterde de burgerij, de drukkerij ging er aan met de beide compagnons.

De zoon van Schoeffer herstelde enigermate het onrecht door eerlijk te bekennen in de opdracht van een boek aan keizer Maximiliaan: „Te Mainz is de wonderbare kunst der typographie in 1450 door den genialen Jan Gutenberg uitgevonden, later werd ze verbeterd en verbreid door het werk van Faust en Schoeffer." Twee jaar na de verwoesting van Mainz stierf ook Gutenberg. De kunst vloog het aardrijk rond om het leven van talrijke geslachten te veredelen.

En Laurens Janszoon Koster dan?

Zoals te Straatsburg en Mainz van Gutenberg, staat er ook op de grote Markt te Haarlem een standbeeld van Koster. Junius, een biograaf uit de 16de eeuw verhaalt het volgende:

Omstreeks 1440 woonde op de Groote Markt te Haarlem, tegenover het toenmalig koninklijk paleis, een zekere Laurens Janzoons Coster, een rijk en gezien burger, die het erfelijk ambt van koster bekleedde. Zoals rijke en gezeten burgers na de maaltijd gewoonlijk plegen te doen, wandelde Coster dikwerf in het Haarlemmerhout. Hij schept er behagen in letters te snijden uit de schors van beukebomen, van deze letters regels te vormen en ze regelsgewijze op het papier af te drukken tot nut en verdienste van zijn neefjes en nichtjes.

Coster was een scherpzinnig man. Toen het hem gelukte de regels goed af te drukken, kwam hij vanzelf tot groter ideën. Met zijn zwager Thomas Pieterszoon zocht en vond hij een taaie en dikke inktsoort, om het vloeien van gewone schrijfinkt te ondervangen.

„Ik heb", schreef Junius, de eerste beginselen van Costers drukkunst gezien. Het was een Nederlands boek, getiteld: „Spiegel onzer behoudenisse". De bladen slechts aan één kant gedrukt, waren aan elkaar geplakt, omdat men geen last zou hebben van lege bladzijden."

De houten letters voldeden niet en na ze in lood te hebben gemaakt vervaardigde Coster ze tenslotte van tin. De letters waren nu niet zo buigzaam, doch steviger en sleten niet zo spoedig.

De gedrukte boeken vonden grage kopers. De zaken gingen goed en Costers drukkerij nam een grotere omvang. Maar juist die uitbreiding zou zijn ongeluk worden. Hij was daardoor genoodzaakt, gezellen in zijn dienst te nemen en onder die gezellen bevondt zich ook een zekere Jan. Met zekerheid weet Junius niet te vertellen hoe de familienaam van Jan was, maar hij meende dat hij FAUST heette. De man was dood.

Toen deze Jan, die onder ede in dienst was genomen, genoeg kennis van het typographische vak had opgedaan, vertrok hij plotseling en nam de hele lettervoorraad mee. Over Amsterdam ging hij Keulen en vandaar naar... Mainz.

In laatstgenoemde stad kon hij vrij de vruchten plukken van zijn diefstal. Binnen één jaar tijds gaf Jan nu, met de letters van Coster, twee boeken uit (in 1442) Alexandri Galli Doctrinale en Petri Hispani Tractatibus. Junius erkent eerlijk dat hij alles van „horen zeggen" heeft. Verder is er van Laurens Janszoon niet veel meer met zekerheid mee te delen. Hij is buiten Haarlem gestorven en dat er noch van de drukkerij noch van de boeken zo weinig sporen overbleven, wordt toegeschreven aan de grote verwoestingen door de opstand van het kaas en broodvolk en de demping hiervan door de soldaten van Albrecht van Saksen. Met dit alles is het vraagstuk Gutenberg-Coster waarschijnlijk gerangschikt onder de categorie „onoplosbaren".

Zeeziekte.

Pas 50 jaar geleden kwam men tot het besef, dat de zeeziekte te wijten was aan een abnormale prikkeling van het evenwichtszintuig en daarmee verbonden, gelegen is in het binnenoor, dat in het rotsbeen ligt „ingebed", een en ander op grond van proeven met duiven, waarbij het evenwichtszintuig werd vernietigd.

De verschijnselen der zeeziekte zijn van drierlei aard, psychische, lichamelijke en sensorische. De psychische beginnen met vertraagd denken, tegenzin in lezen en werken, slaperigheid, vermoeidheid, angst, apathie, ja, niet zelden melancholie.

Bij de lichamelijke verschijnselen, ziet men stoornissen optreden in de functies van ingewanden, hart, bloedverzorging, secretie, verlies van eetlust, misselijkhei,d, braakneigingen, overgeven. Bij den een leidt de storing van ingewandsfuncties tot diarrhee, bij den ander tot obstipatie. De hartslag neemt af in frequentie, daalt soms tot 50 à 40 slagen in de minuut, de pols is haast niet te voelen, temperatuurdalingen van het lichaam van 1 tot 2 graden zijn geen zeldzaamheden. Men ziet de mensen bleek worden, tengevolge van vasomotorische stoornissen, terwijl dit gepaard gaat met storingen in de zweetsecretie (koud zweet).

Onder de zintuigelijke verschijnselen treedt het gevoel van duizeligheid op de voorgrond, terwijl de orienteringszintuigen, de ogen, het gevoel en de evenwichtszintuigen niet normaal functioneren. Zij werken niet langer harmonisch samen.

Men onderscheidt drie stadiën, het beginstadium, waarbij het gevoel van onlekker worden overheerst, onlust om iets uit te voeren optreedt, het stadium van het verzet tegen de zeeziekte en het stadium, waarbij alle verzet wordt opgegeven en de verschijnselen in onstuimigheid toenemen. Slechts 3 pct. der mensen wordt nimmer zeeziek, bij de overigen varieert de praedispositie, terwijl men aan zeeziekte kan wennen. Zeeziekte, dan meestal onder een andere naam genoemd, komt ook voor bij kameelruiters, op rutschbanen en in liften, verder ook in vliegmachines en snelle voertuigen! Ook kunnen bepaalde middenoorontstekingen verschijnselen van zeeziekte te weeg brengen. Doofstommen waarbij zowel de gehoor- als de evenwichtsfunctie vernietigd is, worden niet zeeziek, wel daarentegen doofstommen, die alleen maar het gehoor missen. Wij delen de mogelijkheid om zeeziek te worden met alle zoogdieren.

De bewegingen van een schip besprekend onderscheidt men het slingeren om de lengteas, het stampen om de transversaal-as en het deinen, dat een beweging in verticale richting is. De vraag mag gesteld: hoe werken deze bewegingen op het evenwichtsorgaan in? Na een uitvoerige bespreking van de ingewikkelde bouw van dit orgaan, waaraan behalve de half-cirkelvormige kanalen met hun cupulae, die een zeer specifieke ligging hebben, en de otolithen of gehoorsteentjes, alsmede de sacculus en utriculus te onderscheiden vallen, wijst men er op, dat het orgaan niet alleen een gewaarwording ontvangt, maar tevens reflexen opwekt die ogen doen bewegen, lichaamsdelen doen samentrekken, waarbij de ledematen een bepaalde stand gaan innemen, die de verstoringen trachten op te heffen, terwijl ook het sympathische zenuwstelsel en het vagusstelsel geprikkeld worden wat de werking op maag en hart verklaart. Bij elke stand hoort een bepaalde otolithendruk.

Bij de bewegingen van het schip onderscheidt men tussen hoekversnellingen, rechtlijnige versnellingen en bewegingen in de vertikale vlak. Opmerkelijk is, dat bij zeeziekte bepaalde prikkelingsverschijnselen van de booggangen ontbreken, waaruit men mag afleiden, dat de halfcirkelvormige kanalen bij de zeeziekte niet geprikkeld worden. Als men de versnellingen bij slingeren en stampen berekent, blijkt dat de daarbij zelfs bij zware zeegang optredende hoekversnellingen nooit groter zijn dan plus minus drie graden, een versnelling, waarvoor het evenwichtsorgaan nauwelijks gevoelig is. Anders is het bij de versnellingen volgens de raaklijn, die een resultante geeft, die in een vertikale en horizontale component te ontleden is. De Component in vertikale richting kan een versnelling van 4.7 Meter geven, de deiningsbeweging maximaal van 2.07 Meter en wanneer men nu beseft dat beide soorten bewegingen gecombineerd kunnen optreden, wordt het... wegingen elkaar kunnen aanvullen en geduidelijk dat versnellingen optreden, die in vertikale richting die der zwaartekracht bereiken. Als men nu weet, dat een versnelling van 10 c.m. in verticale richting even waargenomen wordt, is duidelijk, dat het evenwichtsorgaan wel zeer abnormaal sterke prikkels ondergaat. Daarbij, is dan de otolithendruk nu eens geheel opgeheven en rust dan weer met dubbele zwaarte op het zintuig, geen wonder dat dit sterke verstoringen geeft.

Alleen als men op zijn hoofd zou gaan staan, is de werking der otolithen uitgeschakeld. Dit blijkt duidelijk bij proeven in de bewegingskamer, zoals die ook bij de keuring van aviateurs worden gedaan, waarbij het lichaam allerlei standen inneemt. Zodra het hoofd 75 graden achterover helt is een schatting van de hellingshoek niet meer mogelijk, door het buiten werking stellen der otolithen. Dit wijst ook een middel tot voorkomen van zeeziekte aan. Men ga voor het vertrek van de boot op zijn rug liggen, liefst met het hoofd iets achterover hellend, er vooral voor zorgend, dat men niet op zij komt te liggen, want bij het omdraaien in de slaap komen dan de otolithen weer onder druk en kan de zeeziekte plots opsteken. Tegen antizeeziektenmiddelen wordt gewaarschuwd, daar deze meestal atrophine en scopolamine bevatten; zware vergiften dus, die weliswaar verdoven en daardoor een zekere werking hebben, maar bij enigszins veelvuldig gebruik nadelige gevolgen opleveren.

Gefluisterde grappen.

Onder de titel „Deutsche Flusterwitze" heeft Jorge Willenbacher 415 grappen verzameld, die in en buiten Duitsland over het derde rijk en zijn machthebbers de ronde doen. Er zijn er heel wat bij die algemene bekendheid genieten. Grappig zijn ze lang niet allemaal, maar er zijn toch wel aardige bij. Een enkele greep:

„De volksmond heeft het bekende citaat uit Schiller's Lied von der Glocke als volgt gewijzigd:
Drum prüfe, wer sich ewig bindet
Ob sich Jud' im Stammbaum findet".

Wat is een kankeraar?

Iemand die niet zo goed kan liegen als anderen.

Een tijdschrift had een prijsvraag uitgeschreven voor het kenmerkendste nieuwe woord. De eerste prijs kreeg het woord „goebbeln", 't welk betekent: Zonder vragen alles inslikken wat van boven af verteld wordt.

Wat is marxisme?

De niet-arische grootmoeder van het nationaal-socialisme.

Het bundeltje is verschenen bij de Verlagsanstalt Graphica te Karlsbad.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 30 Juni — 6 Juli.

S.S.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
	Juni		**Juni**	
Caracas	30	Maracaibo	30	New-York
Lara	30	New-York	30	Maracaibo
Simon Bolivar	30	Amsterdam	1-7	Pto. Limon
	Juli		**Juli**	
El Libertador	1	Maracaibo, Aruba	1	Aruba, Maracaibo
Remuera	1	New-Zealand, Cristobal	2	Southampton, Londen
Patricia	2	Hamburg	2	Pto. Barrios
Astrea	3	New-York via Haiti & Venezuela	3	Aruba, Maracaibo.
Costa Rica	4	Pto. Limon	4	Amsterdam, Hamburg
El Libertador	4	Maracaibo, Aruba	4	Aruba, Maracaibo
Amor	5	Aruba, Maracaibo	5	N.-York via P.Cabello
Midas	—	Curaçao	5	Atl. Col., Haiti, Z. Domingo
Atlas	—	Curaçao	5	Z. Domingo, P. Rico, N. Domingo, Haiti
Cottica	6	New York via Haiti	6	Amsterdam via Venezuela & Suriname
Baralt	—	Curaçao	6	Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts
Bodegraven	6	Costa del Pacifico, C'bal	6	L'pool, R'dam, A'dam Hamburg.

Napoleon op Sint-Helena.

De zes jaren gevangenschap op de eenzame rots in de Oceaan, de „petite isle" uit het schoolschrift van Brienne en waar de bronskleurige berg Baru op de plaats zelf het juiste beeld des keizers door de tijden heeft vasgelegd („de gelijkenis doet het hart stilstaan, zo precies en verschrikkelijk is ze"), hebben van Napoleon's gestalte den martelaar gemaakt en niet alleen zijn volgelingen en vereerders tot ontzag gedwongen. Ook de geschiedschrijving heeft sinds de dood van den geweldigen onafgebroken en overvloedig met de reconstructie van wat er op St. Helena gebeurd, beziggehouden. Het levenswerk van wijlen Frédéric Masson getuigt ervan; aan Engelse zijde vooral lord Losebery. Naast hen honderden.

Octave Aubry, die over het geslacht der Bonaparte's reeds zoveel geschreven heeft, heeft nu gepoogd, de droevige geschiedenis in haar geheel zowel als in bijzonderheden, opnieuw te bestuderen met de oprechte zorg, voor alles volstrekt waarheidslievend te zijn. Hij heeft zich daartoe gezet met een bewonderenswaardige wils- en werkkracht en hij heeft, op twee punten vooral, iets volkomen nieuws kunnen brengen. In de eerste plaats heeft hij in het Brits Museum de negentig foliodelen, verzameld door HudsonLowe, zorgvuldig cipier, beroepsmilitair en papierbekladder, — te zamen maken de Lowe-Papers tweehonderdveertig volumes uit! — aan een diepgaand onderzoek onderworpen. Dit was, hoe vreemd het ook klinken moge, nog nimmer geschied. En vervolgens heeft de Franse geleerde er de voorkeur aan gegeven, niet in studeerkamer of archief alleen stoffige documenten na te pluizen, doch hij is, aanvankelijk zonder geestdrift, naar St. Helena gereisd en heeft daarginds alles bestudeerd, wat nu al meer dan een eeuw lang, en voornamelijk sinds het kanaal van Suez het eiland nog meer geïsoleerd heeft, een kern is geweest van legendenvorming en, zelfs bij de best ingewijden, van onjuiste voorstellingen. De moeite, die Aubry zich getroost heeft, is van kapitale betekenis gebleken.

Zo is zijn werk ontstaan. Misschien niet zonder feilen en vergissingen, zegt de schrijver. Het is mogelijk, doch zij schijnen dan tot een minimum teruggebracht. Talloze noten, die Aubry zelf bescheiden „trop massives" noemt, doch die even vlot te lezen zijn en gelezen moeten worden als het verhaal zelf, versterken elk geciteerd feit, iedere bewering. Zegt de tekst: de nacht was donker, dan is niet verzuimd er bij te vermelden, dat het bijna nieuwe maan was; dus is niets overgelaten aan de fantasie of het toeval van de pen. Daarbij zijn de bronnen zorgvuldig geschift. Niet alleen uiterlijk, redactioneel. Maar allen, die de langzame doodstrijd van den adelaar hebben meegemaakt en die daarover aantekeningen en herinneringen hebben achtergelaten, worden naar leven en karakter geanalyseerd. Eerst dàn kan des te stelliger worden geconstateerd, in hoeverre hun geschriften de aandacht verdienen, berusten op onpartijdige waarnemingen, beïnfluenceerd zijn door de geest des tijds of, meer nog, door eigen ijdelheid en de zucht, belangrijk te willen zijn. Het komt ons voor, dat het geheim van S. Helena thans is opgelost, ook al zal de polemiek over menig detail nog wel lang niet verstomd zijn.

Hier gaat het niet aan, in bijzonderheden te demonstreren, waardoor Aubry onze kennis over het onderwerp heeft verrijkt. De lezing zij velen aanbevolen. Want zij is niet alleen naar de inhoud belangrijk: hoewel de auteur hier nog minder romanschrijver is dan in zijn voorafgaand werk, trilt er door iedere bladzijde een sterke emotie, die den onderzoeker bezield heeft en die ook de meest nuchtere lezer mee zal voelen. Het harteloos plan, den keizer vast te smeden aan deze verlatenheid (het schijnt pas gevormd te zijn door lord Liverpool in een brief aan Castlereagh) en dat nog wel onder toezicht van een Hudson Lowe, die zijn humaniteit uitte in het aanleggen ener watervoorziening en het afschaffen der slavernij, doch met zijn angstige kleinzieligheid een voor hem anders ongenaakbaar genie kwelde, zal, ook na deze onderzoekingen, een vlek blijven op de Engelse geschiedenis, zowel als op die der continentale vorsten Lodewijk XVIII incluis. Het is geen toeval, dat Lowe in het bericht der Engelse artsen over de autopsie een zin betreffende een vastgestelde leververgroting schrapte: de doodsoorzaak zelf, maagkanker, was onafhankelijk van klimaat en wrede mishandeling. Doch de bijkomstige ziekte, door Lowe tot het laatst toe als comedie beschouwd, had vermeden kunnen worden, als de gevangene elders en onder humaner behandeling geleefd had. Een ander typisch detail: Alleen de doodskist in het Dal der Geraniums betaalde Engeland; zelfs de soldaten die zijn voorlopige rustplaats dolven, heeft de dode Caesar moeten schadeloosstellen... Misschien is het benepen optreden van schier allen, die „Buonaparte" in zijn laatste levensjaren hebben omringd, wel het bedroevendst en pijnlijkst in Augry's studie. Hoezeer de schrijver ook de centrale figuur ontdaan heeft van al het bovenmenselijke en het legendaire, dat hem omringt, onloochenbaar steekt toch de mens Napoleon mateloos uit boven zijn klagelijke omgeving van nabij en van verre. De ironie der historie heeft het gewild, dat slechts een hem immer behulpzaam, trouw en nederig heeft bijgestaan: Marchand, zijn kamerdienaar.

Verkeersongelukken en alcohol.

In Amerika is statistisch vastgesteld, dat auto-ongelukken, waarbij een volkomen nuchter chauffeur aan het stuur zit, gemiddeld het leven kosten aan één mens, terwijl het gemiddelde tot twee stijgt als de chauffeur kleine hoeveelheden alcohol heeft gedronken. Hieruit is de slotsom te trekken, dat alcohol, ook in kleine hoeveelheden, het verantwoordelijkheidsbesef voor eigen en anderer leven vermindert.

Om nauwkeurig na te gaan of bij verkeersongelukken de chauffeur door alcoholverbruik de macht over het stuur heeft verloren, is nu te Hamburg bij politieverordening voor alle twijfelachtige gevallen bloedonderzoek verplichtend gesteld. Een derde gram bloed wordt microscopisch op alcohol onderzocht. Prof. Hegler vertelt in Die Umschau, het Duitse wetenschappelijk weekblad, van de uitkomsten. Hij merkt op, dat men bij het onderzoek allereerst moet nagaan of de onderzochte aan alcohol gewend is of niet. Bij iemand, die er aan gewend is, vertoont 12 uur na alcoholgebruik het bloed er geen spoor meer van, terwijl bij iemand die er niet aan gewend is, zeer duidelijke sporen worden gevonden. Ouderdom en gewicht van den onderzochte en de wijze van gebruik (snel of langzaam drinken) zijn eveneens van grote betekenis. Daarom mag uit het bloedonderzoek alleen geen conclusie worden getrokken over de invloed die alcoholgebruik op een verkeersongeluk heeft gehad. Slechts bij een bepaald alcoholgehalte in het bloed — 2 per duizend — mag men aannemen dat sterk drankgebruik den chauffeur ongeschikt maakt voor zijn functie (bij 3 per duizend mag men tot dronkenschap besluiten). Bij lagere gehalten moet het chemisch bloedonderzoek door medisch onderzoek worden aangevuld.

Lawrence of Arabia

De bekende Kolonel Lawrence, die in dienst van de Britse Intelligence Service tijdens de wereldoorlog de Arabieren tegen Turken en Duitsers wist te mobiliseren, is aan de gevolgen van een motorongeluk op 46-jarige leeftijd overleden.

De Maasbode Correspondent schrijft:

Kol. T. E. Lawrence heeft zichzelf sinds 1927 T. E. Shaw genoemd. Zijn grote verlangen na de oorlog was te ontkomen aan de „publiciteit", die hij haatte. Hij werd dus vlieger-officier Ross. Zijn identiteit lekte evenwel uit en zeer tegen zijn zin moest hij de luchtmacht verlaten. Een tijdlang bracht hij door bij het Royal Tank Corps, maar hij keerde ten slotte terug tot de luchtmacht, ditmaal als vliegofficier T. E. Shaw. De man, die op 29-jarige leeftijd aan het hoofd gestaan had van het grootste leger dat Arabië sinds eeuwen aanschouwd had, de man die het Turkse rijk had doen in tweeën splitsen, die Irak 'n koning geschonken had en door koning Hussein zelf verheven was tot vorst van Mekka, was ten slotte — volgens zijn eigen verklaring — gelukkig, toen hij geen andere verantwoordelijkheid meer had dan zes knopen glimmend te houden.

Hij was 'n jong twede luitenant in het Egyptische expeditieleger, toen hij naar de Arabische kust vertrok ,waar een sporadische opstand uitgebroken was van de Westelijke Arabieren tegen de Turken. Bijgestaan door een klein aantal Britse officieren — allen in hoger rang dan hij, doch allen bereid zich onder zijn bevelen te stellen, organiseerde hij de grote Arabische opstand. De ongedisciplineerde Arabische stammen verenigde hij tot een gedisciplineerd leger, dat twee Turkse divisies vasthield, en de flank vormde voor lord Allenby's eindopmars door Palestina en Syrië.

Hij was een groot en romantisch krijgsman. Voor de Arabieren symboliseerde hij het vrijheidsideaal. De Arabieren zijn individualistisch, sterk bewust van de superioriteit welke hun vrijheidszin hun verleent boven de Turken, die tot 1918 hun meesters waren maar die zij verachtten als onvrije knechten van den „Groten Beer" te Stamboel. In Lawrence zagen zij den man, die hun idealen begreep; zij zagen bovendien in hem den man die, op hun eigen gebied, hun meerdere en dus hun leider was. Bovendien was hem de gouden dagge van Mekka toegekend door emir Faisal, die hem bejegende als broeder en gelijke, en de gouden dagge verzekerde vorstelijk rang; Lawrence droeg de groene tulband der ashraf, der afstammelingen van den Profeet.

Maar dit alles zou hem niet in staat gesteld hebben wonderen te verrichten, indien hij niet in de hoogste mate de mensenkennis bezeten had, welke alleen de grootste leiders onderscheidt; hij doorzag bijna instinctief de harten en breinen van allen die zich om hem heen bevonden.

Hij is de grootste, de meest romantische avonturier van onze tijd geweest. Na zijn dertigste jaar trok hij zich terug uit het openbare leven, maar in de zesten jaren, die hem nog onbeschoren waren, knoopte zich aan zijn persoon, dien niemand ooit recht begrepen heeft, die legende vast, welke hem zo iets wonderlijks en onwezenlijks gaven.

Zijn teleurstelling omdat de beloften, die hij den Arabieren gegeven had, niet verwezenlijkt werden, was een der redenen, waarom hij zich terugtrok in het betrekkelijk obscure leven van een Engels vliegerscorps; een andere reden was hierin gelegen dat hij, vrij als een Ben Arab, de opdrachten van Downingstreet nooit zou uitgevoerd hebben, indien dezen tegen zijn inzichten geweest waren. Maar Laurence was bovendien in elk opzicht een ongewoon man; hij deed alles anders dan anderen. Een dertigjarige, met roem overladen ,heeft een loopbaan voor zich zo schitterend als anderen ze slechts in hun stoutste dromen voorgetoverd zien. Maar hij was niet als die anderen. Men zegt, dat het zijn eerzucht was, niet eerzuchtig te zijn, en dat het zijn pose was niet te poseren. Maar hij was waarschijnlijk noch eerzuchtig, noch poseur. Hij schijnt gestaan te hebben boven het een zowel als boven het andere. Het was misschien geen verdienste, evenmin als het een verdienste is zes voet lang te zijn of grote spierkracht te bezitten, of niet te houden van iets dat andere mensen lekker vinden. Het was zijn grootste eigenaardigheid, dat hij datgene verachtte wat anderen het meest op prijs stellen. Hij was dertig jaar oud, en had genoeg van roem en eer.

De man, aan wien Lawrence het meest herinnert, is Gordon van Karthoem geweest; op het Britse publiek heeft hij dezelfde onweerstaanbare indruk gemaakt. Hij belichaamde de romantische deugden, die de Engelsman het hoogst bewondert — misschien juist omdat hij zo onromantisch en nuchter is.

Maar deze romanheld van de werkelijkheid was geen onbehouwen avonturier.

Hij werd in Augustus 1888 geboren te Tremadoc, in Noord-Wales. Zijn vader was een Ier, afstammend van een Engelse familie , die zich in de 16e eeuw in Ierland gevestigd had. Maar er vloeide ook Noors en Spaans bloed in zijn aderen. Hij werd — ofschoon niet katholiek — opgevoed aan een Jesuïten-college in Frankrijk, en later in Engeland, waar hij o.a. studeerde aan het Jesuïten-college te Oxford. Reeds als jongen stelde hij groot belang in archaeologie, en in zijn vacanties fietste hij door Engeland, de kathedralen en kastelen bestuderend. Ook maakte hij acht toeren door Frankrijk.

Hij was van zijn jeugd af een man vol tegenstellingen .Een verwoed lezer, die hele nachten met zijn boeken doorbracht, maar tevens een avonturier, die zijn laatste vacantie te Oxford doorbracht met een wandeltocht door Syrië, waar hij vier maanden doorbracht te midden van vele gevaren. Te Oxford teruggekeerd promoveerde hij daar cum laude in de geschiedenis; hij kreeg een reisbeurs voor vier jaren van het Magdalen-college. Het grootste deel dier jaren sleet hij met de expeditie van het Britse museum, welke opgravingen uitvoerde te Carchemish, aan de Euphraat. Ook werkte hij onder sir Flinders Petrie in Egypte. Hij kreeg naam als oudheidkundige.

In 1914, bij het uitbreken van de oorlog, was hij met vacantie te Oxford. Tot tweemaal toe poogde hij opgenomen te worden in het opleidingscorps voor officieren, maar werd, vermoedelijk wegens zijn korte gestalte, afgekeurd. Hij werd evenwel toegevoegd aan de aardrijkskundige afdeling van de grote staf, en na enige maanden naar Egypte gezonden, waar hij ingedeeld werd bij de cartografische en inlichtingsdienst.

In October 1916 bezocht hij het kamp van emir — den latere koning — Faisal, bij Rabegh. Het door hem uitgebrachte rapport gaf de Egyptische generale staf aanleiding voorraden en wapenen, benevens enige bekwame officieren, aan de Arabieren te zenden. Tegen zijn eigen wens werd hij later aan Faisal als militair raadgever toegevoegd. Van dat ogenblik af was hij de eigenlijke macht achter de Arabische leider.

Na de oorlog werd hij o.a. in 1926 (als vliegerofficier Shaw) met zijn eskader naar Indië gezonden, maar zijn aanwezigheid daar gaf aanleiding tot zulke fantastische geruchten dat hij naar Engeland teruggeroepen werd.

De Arabische opstand heeft hij beschreven in „The seven Pillars of Wisdom", waarvan ongeveer 100 exemplaren verschenen, en later nog 22 in Amerika. Tientallen, en later honderd en meer, guineas werden betaald voor één nummer; een heeft zelfs op een veiling £ 750 gehaald.

Op de uitgave legde Laurence £ 10.000 toe. Hij poogde het verlies goed te maken door onder de titel „Revolt in the Desert" een verkorte uitgave te publiceren. Na een half jaar was het deficit gedekt, en in September 1927 maakten de uitgevers bekend, dat geen verdere exemplaren gedrukt zouden worden.

In zijn vrije uren vertaalde hij de Odyssee; de vertaling liet hij in een zeer beperkte oplage uitgeven.

Niet lang geleden nam hij ontslag uit de luchtdienst. Hij woonde in een kleine villa te Moreton, in Dorset; zijn voornaamste ontspanning was motorfietsrijden. Dit genoegen kostte hem, die de grootste gevaren te boven gekomen was, het leven.

Open brief van Mexico's aartsbisschop aan president Lazaro Cardenas.

De grondwet geschonden.

De aartsbisschop van Mexico City, Z.H.E. mgr. Pasquale Diaz, heeft een open brief gezonden aan den president van de Mexicaanse republiek, Lazaro Cardenas, welk schrijven is gepubliceerd door twee neutrale bladen in Mexico, de „Excelsior" en „El Universal".

De voornaamste gedeelten van deze brief laten wij hier volgen:

„Mijnheer de president,

Een aanslag, waarvan ik het slachtoffer ben geworden, dwingt mij, u enkele feiten ter kennis te brengen. Ik ben van mening, dat gij, afgezien van uw godsdienstige overtuiging, u toch wel bewust zult zijn van de plicht, die uw hoog ambt u oplegt: er voor te waken, dat zij, die in het land wonen, of zelfs er als vreemdelingen vertoeven, de vrijheid genieten, die hun bij de grondwet gewaarborgd is. Dit recht genieten toch zeker wel wij, die het ons tot een eer rekenen Mexicaanse burgers te zijn."

Vervolgens toont de aartsbisschop aan, dat hij op geen enkele wijze de wet heeft overtreden en zeker niet de wet op de eredienst. De minister van binnenlandse zaken daarentegen heeft openlijk artikel 5 van de wet van 24 Mei 1932 geschonden, door op het grondgebied van een federale staat, waar hij geen onbeperkt gezag heeft, een persoon gevangen te nemen.

De kerkvorst beschrijft hierop uitvoerig zijn gevangenneming door de „gangsters" van het ministerie van binnenlandse zaken:

„Mijn arrestatie," aldus mgr. Diaz, alsmede de gevangenneming van personen, die mij vergezelden, met inbegrip van mijn chauffeur, had het karakter van een „ontvoering". Ik werd midden op straat door elf agenten van het ministerie van binnenlandse zaken gearresteerd. De regering weet, dat ik een van de meest respectabele burgers ben.

Men bracht mij niet terstond voor een bevoegd persoon, die de ware toedracht van de feiten kon beoordelen, gesteld dat ik inderdaad een overtreding zou hebben begaan, maar de agenten van het ministerie van binnenlandse zaken hielden mij vijf uren lang gevangen in een van hun auto's in een voorstad van Mexico. Na twaalf uur middernacht bracht men mij en mijn gezellen in een cel, om de volgende dag naar de gevangenis van het zesde commissariaat van politie van het federaal district over te brengen. Daar waren talloze priesters ondergebracht, alleen omdat zij de „misdaad" begaan hadden, een H. Mis te lezen, een stervende bij te staan, of het woord Gods te verkondigen.

Wij werden opgesloten, zonder dat men ons enige reden opgaf, hetgeen men in beschaafde landen zelfs nog tegenover misdadigers pleegt te doen.

Een stoel en kapot zitbankje vormden het hele meubilair van ons verblijf. Men verschafte ons geen voedsel en ik moest wat zwarte koffie voor mijzelf en de anderen kopen. Hetzelfde herhaalde zich de volgende dag.

Mijn chauffeur, die eveneens ontvoerd was, werd tot in de nabijheid van het Espana-park gebracht, waar men hem tot middernacht liet wachten, nadat men hem zijn rijbewijs had ontnomen. Eerst na twaalven werd hij bij ons in de cel gebracht. Wij bevonden ons toen met vieren in een hokje van zes vierkante meter oppervlakte.

Verondersteld, dat mijn gezellen en ik, alleen door het feit, dat wij priester zijn, een misdrijf hebben bedreven, welke misdaad had dan mijn chauffeur begaan?

Het ministerie van binnenlandse zaken ontkende hardnekkig, mij te hebben gearresteerd en alle familieleden, die zich om mijn lot bekommerd maakten, ontvingen hetzelfde antwoord. Men verzekerde hen, dat men niet wist, waar wij ons ophielden. Ik weet, dat men de verschillende persvertegenwoordigers hetzelfde antwoord gaf. Men heeft dus in de personen, die mij begeleidden, in mijn chauffeur en in mijzelf misdaan tegen de waarborgen, die de grondwet in de artikelen 4, 16, 19, 20, 21 en24 ons schenkt.

Eveneens heeft men, zoals ook ik zogenaamd gedaan heb,, de souvereiniteit van de Mexicaanse staat aangetast op het gebied, waar wij werden gearresteerd."

Mgr. Diaz eindigt zijn schrijven aldus: „Ik hoop, dat men in de toekomst, wanneer men van mening is, dat ik tegen de wet heb misdaan, de procedure zal volgen, die de grondwet voorschrijft.

De politieambtenaren zeiden te vrezen, dat zij in mijn wagen een mitrailleur zouden vinden. Ik draag echter geen andere wapenen dan de waarheid van Christus en een diep christelijke liefde voor mijn vrienden en vijanden."

De Mexicaanse regering stelde alle pogingen in het werk, om deze openlijke aanklacht aan de publiciteit te onttrekken en niet zonder reden. Men kan immers de misdaad van de regering niet ontkennen. Ondanks de strenge censuur en het strikt neutrale karakter, dat de Mexicaanse bladen dragen, maken zij toch voortdurend melding van onwettige arrestaties, geheimzinnige ontvoeringen en plotselinge verdwijningen. Een ieder, die het met de bolsjewistische dictatuur niet eens is, ziet elk ogenblik zijn leven in gevaar. Mgr. Diaz, die in verband met de positie welke hij inneemt, niet ontvoerd kon worden, zonder dat het opgemerkt werd, en zonder dat het de regering in grote moeilijkheden bracht, werd na twee dagen weer vrijgelaten.

Hoeveel onschuldigen zullen echter niet het slachtoffer zijn geworden van deze vervolging, zonder dat omtrent hun lot de buitenwereld is doorgedrongen?

Eerzucht is als zeven duivels die met zwepen voortjagen.

Uit liefde gebracht, valt ieder offer ons licht, en vindt vergoeding in de rust en tevredenheid des harten.

Lippenstift en „rouge" dienen tot het onherkenbaar maken van hen, die zichzelf hebben erkend.

Satyre en humor.

Stand.

Kunt U mij, gachte lezer, of geëerde lezeres, precies vertellen, wat ik onder „stand" heb te verstaan? Kunt U mij duidelijk maken, en in bizonderheden aangeven en aantonen, waarom A. vanwege zijn stand niet met B. kan omgaan, en waarom C. zich zou encanailleren door vriendschappelijke relaties te onderhouden met D.?

Wat is eigenlijk stand?

Natuurlijk doel ik met deze vraag niet op onze beroepsstanden van arbeiders, middenstanders enz., die iedereen kent en waarvan het bestaan ook iedereen duidelijk is, — maar op dat minder tastbare en zelfs ietwat mysterieuze ding, waarover zoveel gesproken wordt in het dagelijks leven en waarnaar men iemands aanzien pleegt af te meten.

Wat zijn van deze stand, of voor deze stand de kentekenen, de voorwaarden, de vereisten? Welke maatstaf moet ik daarbij aanleggen en waar vind ik de grenzen? Vervolgens: wat is het verschil tussen de ene stand en de andere? En hoeveel standen zijn er wel?

Ik zou nog meer vragen kunnen stellen, maar zal het bij de hier geformuleerde laten. Aan wie zich de moeite wil getroosten ze te beantwoorden, bij voorbaat mijn dank.

Alleen vrees ik, dat dit geen gemakkelijke taak zal zijn. En ook, dat er zich bij de beantwoording door meer dan één persoon nogal ettelijke verschillen zullen voordoen. In kleine gemeenten vooral zijn er bijna evenveel standen, standsbepalingen en standsafscheidingen als er mensen zijn.

En dan is daar nog het mooi klinkende woord „standing", dat eerst sinds een jaar of wat bij ons in de mode is gekomen, en het even fraaie „exclusief", dat, naar men verzekert, een hoge graad van deftigheid aanduidt!

Verstandige mensen zullen wijs doen zich niet te veel om standen-questies — hun aantal is legio — te bekommeren. Zij zullen dit trouwens, juist omdat zij verstandige mensen zijn, vanzelf nalaten. En alleen de onbeschaafden, onverschillig tot welke „stand" zij menen te behoren, zullen hun daarin ongelijk geven.

P.S.

Goed begrepen.

Onderwijzer: „Wanneer is Keulen gebouwd?"

Leerling: „'s Nachts."

Onderwijzer: „Hoe kom je aan die onzin?"

Leerling: „Onzin? ? En u heeft gisteren zelf gezegd, dat Keulen en Aken niet op een dag gebouwd zijn."

Onder vriendinnen.

„Sinds we getrouwd zijn, heb ik mijn man een heleboel goede smaak bijgebracht."

„Is het heus? Wat een geluk, dat je hem vóór het trouwen niet op die gedachte bent gekomen."

Voorzichtig.

„Wat je zegt! Willemsen bij ongeluk om het leven gekomen? En moest jij het aan zijn vrouw zeggen? Hoe heb je dat aangelegd?"

„Nou, heel voorzichtig natuurlijk. Ik ben begonnen met haar ten huwelijk te vragen."

Onmogelijk.

Juist een week getrouwd, gingen ze samen uit, om een hoed voor haar te kopen. Bij elk exemplaar, dat haar opgepast werd, maakte de jeugdige echtgenoot een of andere opmerking in de geest van: „Die is niet goed genoeg voor jou, mijn engel," ofwel: „Die staat je niet mooi genoeg, liefste."

Op het laatst kreeg de winkeljuffrouw er genoeg van en riep wanhopig uit:

„Ik ben bang dat we uw engel niet kunnen helpen, meneer. Wij hebben momenteel geen aureolen in voorraad."

Vergissing.

Na een al te vrolijke avond, wandelen Jan en Piet samen naar huis.

„Zeg, Piet... k... k... kunnen we niet een beetje uit het gedrang gaan?"

„Gedrang? D'r loopt geen sterveling in de hele straat."

„T... toch heb ik gelijk. D'r is hier een reuzegedrang."

„O, ik zie het al, je hebt de jas van den kleinen Jansen aangetrokken en die is je te nauw."

Het nieuwste.

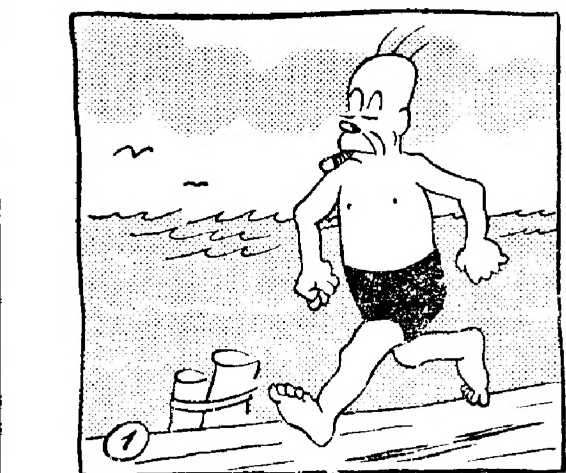
Gelezen in het Buurtblad Stadion:

„Laat uw haar knippen. Tegen verlaagd tarief bij... het oudste adres Stadionsbuurt. Zaterdag de gehele dag knippen, machinaal gesneden hygiënisch verpakt ook thuisbezorgd.

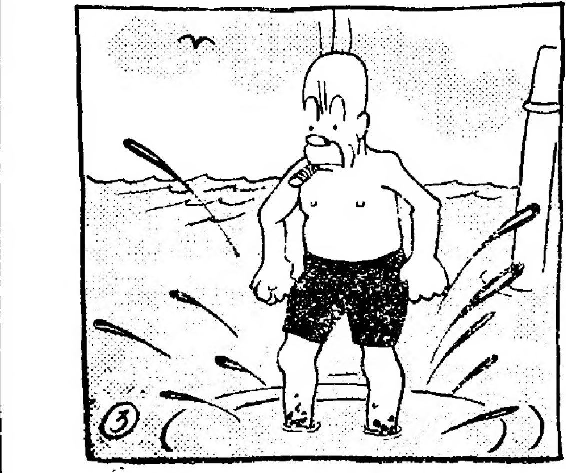
Rothschild en de dood.

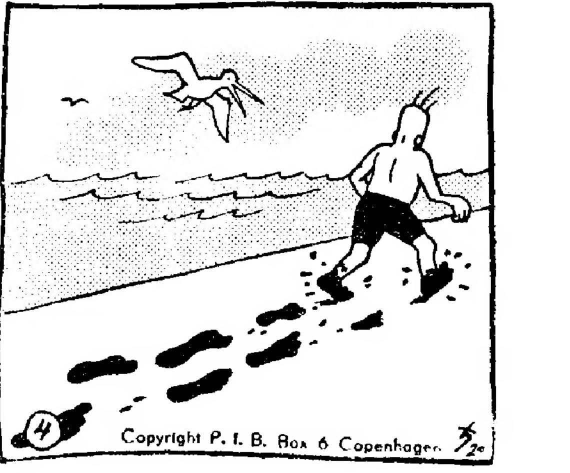
Toen de eerste Rothschild op 81-jarige leeftijd ernstig ziek werd, zeide hij tot zijn dokter, dat zijn einde nu wel zou naderen. De dokter onderzocht hem en zeide: „Baron, u kan nog wel honderd jaar worden."

„Ach wat" lachte Rothschild, „als God mij voor 81 kan krijgen, zal hij mij toch niet nemen voor 100"."

Adamson springt te water.